

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
**An Investigation of the Population's Opinions towards Good Governance
of the Local Administrative Organization of Kalor Sub-district,
Raman District, Yala Province**

อิสมาแอล โตงนุแย
Isamaalle Tongnuyae

การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
**Master of Public Administration Independent Study in
Public and Private Management
Hatyai University**

2557

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา
ชื่อนักศึกษา:	อิสมาแอล โดงนูแย
รหัสประจำตัวนักศึกษา:	5419450008
สาขาวิชา:	การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
คณะกรรมการที่ปรึกษา:	ดร.นิวัฒน์สวัสดิ์แก้ว ดร.ปกรณ์ ลีมีโยชิน ดร.ศรีณลักษณ์ เทพวารินทร์
ปีการศึกษา:	2556
คำสำคัญ:	การบริหารจัดการ,หลักธรรมาภิบาล,องค์การบริหารส่วนตำบล กาลอ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ใช้วิธีสุ่มแบบสัดส่วน(Quata Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีค่าความเชื่อมั่น .969 ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) หากกรณีพบความแตกต่างผู้วิจัยใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลาพบว่า โดยภาพรวมระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ด้านหลักนิติธรรมด้านหลักความรับผิดชอบด้าน

หลักการมีส่วนร่วมด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

2.รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศและอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Independent Study Title: An Investigation of the Population's Attitudes toward Good Governance of the Local Administrative Organization of Kaloor Sub-district, Raman District, Yala

Student's Name: IsamaalleTongnuyae

Student's ID No: 5419450008

Major Field: Public and Private Management

Independent Study Advisors: Dr. NiwatSawatkaew
Dr.PakornLimyothin
Dr. SarunluckThepwarin

Academic Year: 2013

Key word: Administration, Good Governance, Local Administrative Organization at KalorSubdistrict

Abstract

The purposes of this study aim to investigate and analyze the population's attitudes toward good governance of the local administrative organization of Kalor Sub-district, Raman District, Yala by categorizing personal factors. The sample group of this research was those who live in Kalor Sub-district, Raman District, Yala above the age of eighteen years. The sample group size was assigned by using the Table of Krejcie and Morgan, and Quata Sampling. As a result, the respondents consist of 240 people. The research data was gathered and investigated through questionnaires pertaining to good governance. The reliability level was found at .969. The statistical data analysis used in this research was average, standard deviation, t-test, and F-test. Scheffé's method of paired comparison will be used if differences are found. The findings of this research are as follow:

1. Respondents' attitudes toward overall good governance of leaders of the local administrative organization of Kalor Sub-district, Raman District, Yala appeared at a moderate level. The aspects of good government were found at a moderate level and divided into five aspects which include: Rule of Law, Responsibility, Accountability, Transparency, and Worthiness.

2. Respondents who differed in demographical characteristic of income, education, and occupation were found at a statistically insignificant difference level of .05 of good governance. Whereas, attitudes of respondents who differed in gender and age exhibited statistically significant differences in attitude of good governance.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลัก
ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอำเภอรามัน จังหวัดยะลาฉบับนี้สำเร็จลุล่วง
สมบูรณ์ได้ด้วยความเมตตากรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง จาก ดร.นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว
ประธานกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ดร.ปกรณ์ ลีมีโยธิน และ ดร.ศรัญลักษณ์ เทพวารินทร์
กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้กรุณาเสียสละเวลาให้ความเอาใจใส่ ทุ่มเทเวลาให้
คำปรึกษา และให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษารัฐศึกษาซึ่งใน
ความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์เจตน์สฤษดิ์สังข์พันธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการวิเคราะห์
ข้อมูลและการทำงานค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ในส่วนที่ผู้วิจัยไม่อาจจะเลยได้คือ หากไม่มีประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลกาลอำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม หรือให้
ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยคงไม่สามารถทำให้งานสำเร็จลงได้ ผู้วิจัย
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน ทุกคนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในการเรียน ณ สถาบันแห่งนี้ และคอยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย
เสมอมา

ท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคลสำคัญในชีวิต คือ บิดามารดาที่เปรียบเสมือนอาจารย์
คนแรกของผู้ศึกษา และท้ายที่สุดกำลังใจทุกกำลังใจ ที่คอยเอื้อต่อผู้วิจัย และผู้ที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ทำให้การทำงานออกมาเป็นที่น่าพอใจ และสามารถนำผลการวิจัยไป
ประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาภายในหน่วยงานนี้ได้

อิสมาแอล โดงนุแย

มิถุนายน 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(1)
Abstract	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐาน.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล.....	14
องค์การบริหารส่วนตำบล.....	26
ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีการวิจัย.....	34
ประเภทการวิจัย.....	34
แบบแผนการวิจัย.....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือในการวิจัย.....	35
วิธีสร้างเครื่องมือ.....	36
	(6)

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
4 ผลการวิจัย	38
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	38
ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5 การสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	60
วิธีดำเนินการวิจัย	60
สรุปผลการวิจัย	60
การอภิปรายผลการวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	67
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	67
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	68
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	74
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่น.....	82
ภาคผนวก ค คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาดไทย.....	91
ประวัติผู้วิจัย	93

รายการตาราง

	หน้า
ตาราง	
1แบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา วันที่20ตุลาคม2556	3
2แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
3แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล กาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	39
4แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	41
5แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักนิติธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	42
6แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักคุณธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	43
7แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักความโปร่งใสของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	44
8แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	45
9แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	46
10แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตาม หลักความคุ้มค่าของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา.....	48
11 เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ	49
12 เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ	50

รายการตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตาราง	
13 เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้	51
14 แสดงค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้.....	52
15 เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	53
16 แสดงค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
17 เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ	56
18 แสดงค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ	57

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 บังคับไปแล้ว พบว่ามีการร้องเรียนและตรวจพบการทุจริต คอร์รัปชันหลายรูปแบบในองค์การบริหารส่วนตำบล ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงานหย่อนประสิทธิภาพไม่สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ส่งผลให้สังคมเกิดความเคลือบแคลงใจในกระบวนการการกระจายอำนาจ (จตุพร ผ่องสุข. 2550:2)

สิ่งที่ทำร้ายการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในขณะนี้คือ การปรับกลยุทธ์ ทักษะคิด วิเคราะห์ วิธีการทำงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลให้ไปสู่การเป็นข้าราชการยุคใหม่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลตลอดจน พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนควรตระหนักถึงการดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นอย่างดี ขึ้น เป็นที่พึ่งยามทุกข์สร้างความสุขให้แก่ราษฎรอย่างทั่วถึงรอบด้าน มุ่งปฏิบัติงานเพื่อเป้าหมาย คือ การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มุ่งการกระจายอำนาจปราศจากการทุจริต คอร์รัปชัน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ดี โดยอาศัยหลักธรรมาภิบาลมาเป็นแนวทางในการบริหาร(อภิชาติ โชตษ์ชวลกุล.2548:3)

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กติกาของสังคมและการบริหารจัดการ บ้านเมือง จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตามยุคตามสมัย ในสังคมสมัยใหม่ทุกประเทศมีแนวทางการปรับปรุง การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม ที่เป็นจุดร่วมเหมือนกัน คือ สงบสุขของประชาชน เสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล เท่าทัน โลก อันจะนำไปสู่ความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีโลกได้ ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันมีความพยายามในการสร้าง ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) สำหรับสังคมไทย โดยเน้นการเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของภาครัฐมากขึ้น การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนภาครัฐมีการบริหารการปกครองที่โปร่งใส ถูกตรวจสอบ โดยประชาชนมากขึ้น สำหรับประเทศไทย ธรรมาภิบาลได้กลายเป็นแนวคิด ที่ได้รับการยอมรับว่า เป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคมประชาธิปไตย และเมื่อมีการนำแนวคิดธรรมาภิบาล ไปสู่การปฏิบัติ

อย่างจริงจัง จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐโดยประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง และระบบบริหารของรัฐมีความยุติธรรม และเป็นที่ยึดถือ ทั้งในและต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่ การทุจริตซึ่งเป็นปัญหา การเรื้อรังของบ้านเมืองได้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินงานตามวาระหน้าที่โดยยึด หลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (วิศิษฎ์ ชัชวาลทิพากร. 2550:4-10)

องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีภารกิจตามหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์กร เนื่องจากผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอขาดการนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน จนทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ที่ผ่านมามักถูกประชาชนในตำบลกาลอวิพากษ์วิจารณ์ในด้านการบริหารด้านนโยบายขององค์กรอยู่เสมอ

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ประชาชนกลุ่มที่มีบทบาทติดตามตรวจสอบการบริหารจัดการอย่างใกล้ชิด คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน กล่าวคือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทในการให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล และควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบัญญัติระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ส่วนคณะกรรมการหมู่บ้านมีบทบาทหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน ประสานการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ เพื่อดำเนินการหรือเสนอของบประมาณจากภายนอก รวมทั้งรวบรวมปัญหา ความต้องการของประชาชนในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขและพัฒนาในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อ.รามัน จ.ยะลา

สภาพปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการปลดลือกวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารส่วนท้องถิ่นให้สามารถเลือกตั้งได้ โดยไม่มีการกำหนดวาระอีกต่อไป โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และลูกจ้างองค์การบริหารส่วน

ตำบล ซึ่งอำนาจดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาท้องถิ่นตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อนำชุมชนนั้นไปสู่ความเจริญก้าวหน้า หรือสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ กลับประสบปัญหาเรื่องการบริหารงาน และทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างการทำงานของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลกับผู้นำตำบล ก็คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่แสดงความคิดเห็นว่า การบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ไม่มีความโปร่งใส มีการทุจริตในโครงการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ความทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมองเห็นได้จากหลักธรรมาภิบาลข้อที่2และข้อที่4 ที่ว่าด้วยหลักความโปร่งใสและหลักการมีส่วนร่วม ซึ่งหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในตำบลกาลอที่มองเห็นได้ชัดเจนจากแบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม2556 ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อทั้ง 4 เขตเลือกตั้งของทั้ง 4 หมู่บ้านได้ว่ามีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 1,980คน แต่จำนวนตัวเลขผู้มีสิทธิที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งมีแค่ จำนวน1,533คน เท่านั้น ซึ่งดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอที่เห็นได้ชัดก็คือ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง ซึ่งดังจะเห็นได้จากตารางแบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา วันที่20 ตุลาคม2556 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2556

จำนวนเขตที่จัดเลือกตั้ง	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		ผู้ไม่ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	283	244	86.22	225	92.21	8	3.28	11	5.51
2	825	612	74.18	532	86.93	42	6.86	38	6.21
3	582	464	79.73	402	86.67	31	6.68	31	6.68
4	290	213	73.48	147	69.01	17	7.98	49	23.00

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอปี 2556

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานตามหลัก
ธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา โดยเฉพาะผู้วิจัยเป็น
ประชาชนที่อยู่ในตำบลกาลอ โดยจะนำผลการวิจัยเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อเป็นกลไกสำคัญ
ตามหลักของการกระจายอำนาจและหลักธรรมาภิบาลอันเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตย ใน
การพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่างๆ นำไปซึ่งประโยชน์สุขของประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรร
มาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่
แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิ
บาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชน
ต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัด
ยะลา
3. ผลการวิจัยสามารถให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ปรับปรุง
แก้ไขปัญหา และพัฒนาในหน่วยงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาที่สนใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลาแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่หลักนิติธรรมหลักคุณธรรมหลักความโปร่งใสหลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบหลักความคุ้มค่า

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำนวน 4 หมู่บ้าน รวม 2,958 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำนวน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านแบหอ หมู่บ้านกาลอ หมู่บ้านท่าบ หมู่บ้านตะโล๊ะมีแยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสุ่มตัวอย่างประชากรของเกรงซีและมอร์แกน จำนวน 240 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศอายุรายได้ระดับการศึกษาและอาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา โดยพิจารณาจากหลักนิติธรรมหลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า

ขอบเขตด้านพื้นที่

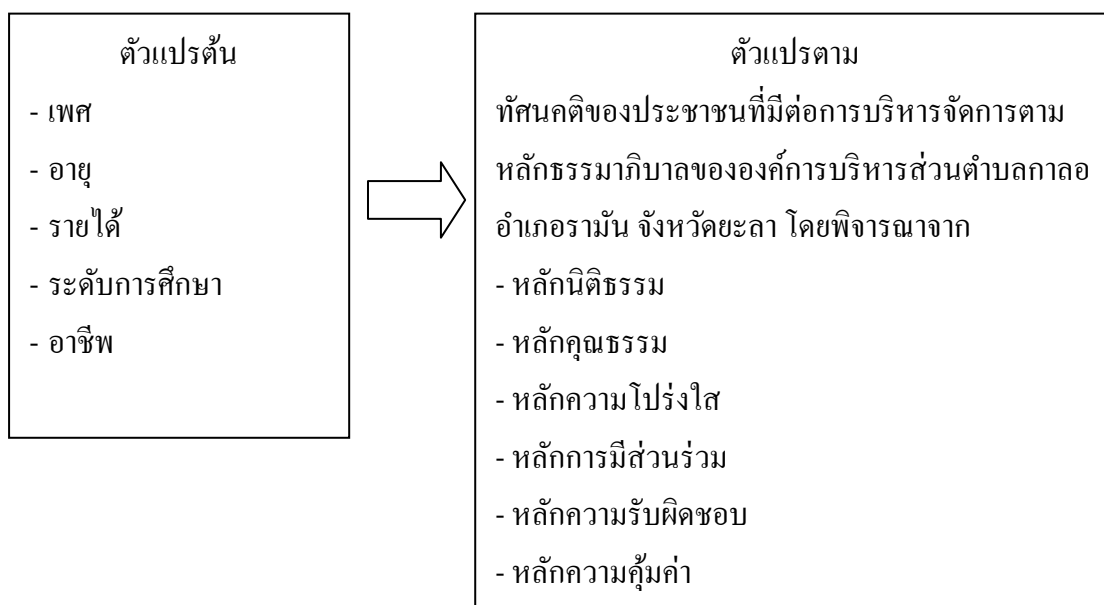
ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ขอบเขตด้านเวลา

ศึกษาช่วงระหว่างเดือนมกราคม ถึง เดือนมีนาคม 2556

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษา ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้ใช้นิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติของประชาชน หมายถึง ความเชื่อ ความคิด ความเข้าใจเฉพาะบุคคลที่แสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อมและข้อมูลข่าวสารที่ตนมีอยู่ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีทัศนคติต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. การบริหาร หมายถึง การทำงานของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่ร่วมปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันซึ่งต้องอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ ใช้ทรัพยากรบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน ร่วมมือดำเนินการอย่างมีเหตุผลเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลักธรรมาภิบาล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 ซึ่งประกอบด้วยหลักการดังต่อไปนี้

3.1 หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมาย ข้อบังคับ เพื่อใช้กับสังคมหรือชุมชนที่เป็นธรรม และประชาชนยอมรับ พร้อมทั้งจะปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับเหล่านั้น มิใช่ออกกฎหมายหรือข้อบังคับตามอำเภอใจของตัวบุคคล

3.2 หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นที่ดั่งงามและถูกต้อง โดยให้ข้าราชการส่วนถิ่นยึดเป็นหลักในการปฏิบัติหน้าที่และเป็นตัวอย่างแก่ประชาชน โดยมีการส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาไปพร้อมกัน เพื่อให้ประชาชนมีความซื่อสัตย์ จริ่งใจประกอบอาชีพที่สุจริตและสังคมมีระเบียบวินัย

3.3 หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของส่วนราชการทุกหน่วยงาน ให้โปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย และประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก รวมทั้งประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ด้วยความถูกต้อง

3.4 หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจในปัญหาสำคัญ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความคิดเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ เป็นต้น

3.5 หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง ความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้ายอมรับผลที่ตนกระทำ

3.6 หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัดใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และบริการที่มีคุณภาพ สามารถที่จะแข่งขันในเวทีโลกได้ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สภาพตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2546 ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

5. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

6. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ
ที่มาจากกาเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามพระราชบัญญัติกาเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น
พ.ศ. 2545

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้ใช้เอกสารในการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทศนคติ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
4. องค์การบริหารส่วนตำบล
5. ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทศนคติ

ความหมายของทศนคติ

รงชัย สันติวงษ์(2539: 166-167) กล่าวว่าทศนคติ คือ ก่อตัวเกิดขึ้นมาและเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ด้วยกัน คือ

1. การจูงใจทางร่างกาย (Biological Motivation) ทศนคติจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กำลังดำเนินการตอบสนองตามความต้องการหรือแรงผลักดันทางร่างกาย ตัวบุคคลจะสร้างทศนคติ ที่ดีต่อบุคคลหรือสิ่งของที่สามารถช่วยให้เขามีโอกาสตอบสนองความต้องการ
2. ข่าวสารข้อมูล (Information) ทศนคติจะมีพื้นฐานมาจากชนิดและขนาดของข่าวสารที่ได้รับรวมทั้งลักษณะของแหล่งที่มาของข่าวสารด้วย กลไกของการเลือกเฟ้นในการมองเห็นและเข้าใจปัญหาต่าง ๆ (Selective Perception) ข่าวสารข้อมูลบางส่วนที่เข้ามาสู่บุคคลนั้น
3. การเข้าเกี่ยวข้องกับกลุ่ม (Group Affiliation) ทศนคติบางอย่างอาจมาจากกลุ่มต่าง ๆ ที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เช่นครอบครัว วัด กลุ่มเพื่อนร่วมงาน กลุ่มกีฬา กลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยกลุ่มเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งรวมของค่านิยมต่าง ๆ แต่ยังมีกรถ่ายทอดข้อมูลให้แก่บุคคลในกลุ่ม ซึ่งทำให้สามารถสร้าง ทศนคติ ขึ้นได้โดยเฉพาะครอบครัวและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน เป็นกลุ่มที่สำคัญที่สุด (Primary Group) ที่จะเป็นแหล่งสร้าง ทศนคติ

4. ประสบการณ์ (Experience) ประสบการณ์ของคนที่มีต่อวัตถุสิ่งของ ย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้บุคคลต่าง ๆ ตีค่าสิ่งที่เขาได้มี ประสบการณ์มาจนกลายเป็น ทักษะคติ ได้

5. ลักษณะท่าทาง (Personality) ลักษณะท่าทางหลายประการต่างก็มีส่วนทางอ้อมที่สำคัญในการสร้างทักษะคติ ให้กับตัวบุคคล

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 138) กล่าวว่า ทักษะคติ คือ สภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่บนพอสสมควร

สร้อยตระกูล (ดิทยานนท์) อรรถมานะ (2541: 64) ให้ความหมายของทักษะคติไว้ว่า ทักษะคติ คือ ผลผสมผสานระหว่างความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจเป็นไปได้ในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น

พงษ์ หรดาล (2540: 42) ให้ความหมายของทักษะคติไว้ว่า ทักษะคติ คือ ความรู้สึกท่าที ความคิดเห็น และพฤติกรรมของคณาที่มีต่อเพื่อนร่วมงานผู้บริหารกลุ่มคน องค์กรหรือสภาพแวดล้อมอื่นๆ โดยการแสดงออกในลักษณะของความรู้สึกหรือท่าทีในทางยอมรับหรือปฏิเสธ

แสว รัตนมงคลมาส (2527: 17) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะคติ คือ ปฏิกริยาด้านความรู้สึก ต่อสิ่งเร้าหรือกระตุ้นที่แสดงออกมา ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางของผลการปฏิบัติ ว่าเป็นไปในลักษณะขั้วบวก ขั้วลบหรือไม่มีกิริยา เฉยๆ ต่อสิ่งเร้าหรือกระตุ้นนั้นๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 1-3) กล่าวว่า ทักษะคติ คือ จำเป็นต่อความคิดเห็น ซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบเป็นส่วนพร้อมที่มีปฏิกริยา เฉพาะสถานการณ์ภายนอก

พรพิมล วรวิฑูพิฑพงศ์ (2528: 81) ได้ให้ความหมายทักษะคติว่าหมายถึงความเชื่อและความรู้สึกเชิงประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆซึ่งผ่านเข้ามาในประสบการณ์ของบุคคล ความรู้สึกเชิงประเมินค่านี้เป็นไปได้จากด้านบวกถึงลบทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกตอบโต้ต่อสิ่งต่างๆ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538: 125) กล่าวว่าทักษะคติคือจิตลักษณะประการหนึ่งของบุคคลซึ่งอยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้เชิง

ประมาณค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้นคือความรู้สึกว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้นบุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้น

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติมีที่มาจากประสบการณ์และค่านิยม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (วิระพลและเฉลียว. 2538)

1. ประสบการณ์ (Experience) การที่บุคคลได้พบเห็นคุ้นเคยหรือทดลองสิ่งใด นับเป็นประสบการณ์โดยตรง (Direct Experience) และการที่บุคคลได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องใดนับเป็นประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience)
2. ค่านิยม (Value) แต่ละบุคคลมีค่านิยมและการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ของสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล

ลักษณะของทัศนคติ

ลักษณะสำคัญของทัศนคติมี 4 ประการ คือ (ทิตยา สุวรรณชญ. 2544: 84)

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง
2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาแต่ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝงที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิด ไม่ว่าจะเข้าไปในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใด-สิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (ทิตยา สุวรรณชญ. 2544: 85)

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย กล่าวคือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับ

ความรู้สึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของ เหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) หมายถึงบรรดาความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ รักหรือเกลียดหรือกลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มอันที่จะมี พฤติกรรม (Action tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื้อเกี่ยวกับส่วนของ ความรู้สึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่ จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

ความหมายของการบริหาร

ซึ่งคำว่า “การบริหาร” และ”การจัดการ” นั้นในบางครั้งก็อาจใช้แทนกันได้เพราะทั้ง สองคำนี้เป็นกิจกรรมที่มีผลขั้นสุดท้ายเหมือนกันคือ ความสำเร็จของงาน เริ่มจากการบริหารนั้นใช้ กันมากในการบริหารรัฐกิจ ส่วนการจัดการ พบว่าใช้มากในทางธุรกิจนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ ความหมายของการบริหารไว้แตกต่างกันดังนี้

เทย์เลอร์ (พิทยา บวรวัฒนา, 2543: 27 อ้างอิงจาก Frederick W. Taylor) คือ ผู้ที่ได้ชื่อว่า เป็นบิดาแห่งการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์ เทย์เลอร์ นั้นมีพื้นฐานความรู้ทางด้านวิศวกร โดย นำเสนอทฤษฎีการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์ และการจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์ซึ่งสามารถ สรุปได้ ดังนี้

1. จะต้องมีการกำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้ได้วิธีที่ดีที่สุด โดยวิธีที่ดีที่สุด จะต้อง เป็นวิธีการทำงานที่ใช้เวลา ทรัพยากร และพลังงานในการทำงานน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิธี อื่นที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

2. การคัดเลือกคนงานจะต้องมีการนาเอากฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการ คัดเลือก เพื่อให้ได้คนงานที่มีทักษะ ความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน

3. จะต้องมีการพัฒนาคนงาน โดยการสอนวิธีการทำงานให้ถูกต้องตามหลัก วิทยาศาสตร์การจัดการเพื่อที่จะขจัดวิธีการ ทำงานตามหลักความเคยชินให้หมดไปจากคนงานเดิม

4. ต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายบริหารกับคนงาน อัน จะนำมาซึ่งประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน หลักวิทยาศาสตร์การจัดการตามแนวความคิดของ

เทย์เลอร์ นับว่ามีประโยชน์ต่อการบริหารงานในขณะนั้นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในปัจจุบันวิทยาศาสตร์การจัดการเองก็ยังคงมีการนำมาประยุกต์ใช้อยู่ในการบริหารงานในองค์กร และหน่วยธุรกิจต่าง ๆ

พิมพิมล พลเวียง (2543: 35) กล่าวว่า การบริหาร คือ เป็นกระบวนการหนึ่ง que แสดงถึงการทำงานของมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีความต่อเนื่องกัน โดยการระดมทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรสังคมมาร่วมดำเนินการด้วยกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ร่วมกัน องค์กรประกอบพื้นฐาน ได้แก่ การวางแผน การจัดระบบในองค์กรและผู้นำ

เสนาะ ดิยาวี (2543: 1) กล่าวว่า การบริหาร คือ กิจกรรมในการใช้ทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ทองหล่อ เดชไทย (2539: 5) กล่าวว่า การบริหาร คือ การจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล

อรุณ กิจสมเจตน์(2539: 4) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะการบริหารภายในองค์กรที่สามารถจับต้องได้มีหลักฐานอ้างอิงเป็นรูปธรรมมิใช่นามธรรม หรือเป็นคำกล่าวลอย

วีรุช มาฆะศิริานนท์ (2551: 45) กล่าวว่า การบริหาร คือ เป็นกระบวนการบริหารรูปแบบใหม่ ที่เน้นในด้านการพัฒนากระบวนการ ควบคู่ไปกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยทุกกระบวนการจะต้องสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นผลมาจากการขยายวงและการประสานความร่วมมือ รวมถึงการฉลาดคิดไปตลอดทั้งทั้งองค์กรอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเท่ากับว่าองค์กรที่มีการบริหารจัดการความรู้นี้อย่างเป็นระบบ ก็จะเกิดโอกาสอันสำคัญต่อการพัฒนาให้เป็นองค์กรที่เปี่ยมไปด้วยการทำงานอย่างฉลาดคิดและสร้างสรรค์ในที่สุด ทำให้องค์กรนั้นสามารถเผชิญกับการแข่งขันและการแลกเปลี่ยนในทุกๆรูปแบบ และสามารถฟันฝ่าอุปสรรคทั้งหมดได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปจากความหมายที่ได้นำเสนอไว้จะเห็นได้ว่า การบริหารมีลักษณะดังนี้

1. การบริหารย่อมมีวัตถุประสงค์
2. การบริหารอาศัยปัจจัยส่วนบุคคลเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
3. การบริหารต้องใช้ทรัพยากรการบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. การบริหารมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการ
5. การบริหารเป็นการดำเนินงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลจึงต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่ม

ลักษณะของการบริหาร

ลักษณะเด่นที่เป็นสากลของการบริหาร คือ

1. การบริหารต้องมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย
2. ต้องอาศัยปัจจัยบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญ
3. ต้องใช้ทรัพยากรบริหารเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน
4. ต้องมีลักษณะการดำเนินการเป็นกระบวนการทางสังคม
5. ต้องเป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างกลุ่มบุคคล 2 คนขึ้นไป
6. ต้องอาศัยร่วมมือร่วมใจเพื่อให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์
7. เป็นการร่วมมือดำเนินการอย่างมีเหตุผล
8. มีลักษณะเป็นการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
9. การบริหารไม่มีตัวตน แต่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์

การบริหารจัดการเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกันซึ่งผู้บริหารต้องเข้ามาช่วยให้บรรลุจุดหมายขององค์กร มีลักษณะดังนี้

1. การบริหารสามารถประยุกต์ใช้กับองค์การใดองค์การหนึ่งได้
2. เป้าหมายของผู้บริหารทุกคน คือ การสร้างกำไร
3. การบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งสู่ประสิทธิภาพ (Efficiency) (วิธีการใช้ทรัพยากรโดยประหยัดที่สุด) และมีประสิทธิผล (Effectiveness) (บรรลุเป้าหมายคือจุดหมายสูงสุด)
4. การบริหารจัดการสามารถนำมาใช้สำหรับผู้บริหารในทุกระดับชั้นขององค์กร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2545: 42)

แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ในการศึกษาเรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับธรรมาภิบาล ไว้ดังนี้

ความหมายของหลักธรรมาภิบาล

บุษบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ธี (2544: 9) กล่าวว่าธรรมาภิบาลหมายถึงกระบวนการของความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างภาครัฐ สังคมเอกชนและประชาชน ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความร่วมมือของฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องซึ่งขบวนการอันนี้ จะก่อให้เกิดความเป็นธรรม ความโปร่งใส ความยุติธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของคนดี ในการที่จะสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทยนั้น ธีรยุทธ บุญมี

เสนอให้มีการปฏิรูประบบ 4 ส่วน คือ ปฏิรูประบบราชการ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคเศรษฐกิจ และปฏิรูปกฎหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น

ลิจิต ซีรเวคิน (2548: 8) กล่าวว่า ธรรมนูญ หมายถึง กระบวนการปกครองบริหารประเทศโดยมีกฎเกณฑ์ความถูกต้องเพื่อประโยชน์ของสังคมและประชาชน ไม่ละเมิดกฎหมายและหลักนิติธรรม อธิบายความได้ว่ากลุ่มบุคคลที่บริหารประเทศ คือ รัฐบาล Governance หรือ ส่วนกระบวนการปกครองบริหารประเทศ คือ Governance หลักธรรมนูญ คือ Good Governance ซึ่งใช้ได้ในระดับการบริหารประเทศสูงสุดได้แก่คณะรัฐมนตรี รวมทั้งในระดับกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้แก่ การบริหาร โดยระบบราชการจนถึงการปกครองบริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ (2545:42) กล่าวว่า ธรรมนูญ หมายถึง การมีส่วนร่วม ความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และการมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน เพื่อให้หลักประกันว่าการดำเนินนโยบายทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจวางอยู่บนฉันทานุมัติอย่างกว้างขวางของสังคม โดยมีนัยสำคัญต่อประเด็นในเรื่องความเสมอภาค ความยากจนและภาคประชาชน

ประมวล รุจนเสรี (2542: 48) กล่าวว่า ธรรมนูญ หมายถึง การปรับวิถีคิดวิถีบริหารราชการของประเทศไทยเสียใหม่ทั้งระบบ โดยกำหนดเจตนารมณ์ของแผ่นดินขึ้นมาเพื่อทุกคน ทุกฝ่ายในประเทศไทยร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันจัดการ ร่วมกันรับผิดชอบ แก้ปัญหาพัฒนา นำแผ่นดินไปสู่ความมั่นคง ความสงบ สันติสุข มีการพัฒนาที่ยั่งยืนและก้าวไกล

พรนพ พุกกะพันธุ์ (2545 : 78) ให้ความหมาย Good Governance ไว้ว่าเป็นผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมซึ่งบุคคลหรือสถาบันทั่วไปทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีผลประโยชน์ร่วมกันได้ กระทำลงไปหลายทางมีลักษณะเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งอาจนำไปสู่การผสมผสานประโยชน์ที่หลากหลายที่ขัดแย้งกันได้

จากความหมายข้างต้นดังกล่าว สรุปได้ว่า ธรรมนูญ หมายถึง การปกครองด้วยหลักการบริหารจัดการที่ดีงาม โดยเป็นเรื่องของการพัฒนา การอยู่ร่วมกันโดยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือจากประชาชนในการเข้าถึง ตัดสินใจ สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันในทุกภาคส่วนในสังคม คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

องค์ประกอบของหลักธรรมนูญ

องค์ประกอบของหลักธรรมนูญ ในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยได้นำหลักการของธรรมนูญมาพิจารณาไว้ดังนี้

ชนะเลิศ ยูวบูรณ์ (2543: 3-12) กล่าวว่า สำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปีพุทธศักราช 2542 โดยคณะรัฐมนตรีได้มติเห็นชอบวาระแห่งชาติสำหรับการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี โดยกำหนดเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการ

บ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 ขึ้น ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2542 โดยทุกภาคส่วนราชการต้องถือปฏิบัติและรายงานผลการปฏิบัติต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีได้ระบุถึงหลักสำคัญของธรรมนูญ 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลัก คุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักคุ้มค่า จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบหลักของธรรมนูญที่เสนอโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เน้นการกำหนดเป็น กรอบแนวทางให้แก่หน่วยงานราชการเพื่อถือปฏิบัติ

1. หลักนิติธรรม เป็นการตรากฎหมาย และกฎข้อบังคับให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม อันจะทำให้สังคมยินยอมพร้อมใจกันปฏิบัติตามกฎหมายและกฎข้อบังคับ เหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่อำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล

2. หลักคุณธรรม เป็นการยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยตรงรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของ รัฐยึดถือปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนา ตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพ สุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

4. หลักความมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และ เสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแสดงความคิดเห็น การได้ สวนสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ

5. หลักความรับผิดชอบ เป็นการตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความ รับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

6. หลักความคุ้มค่า เป็นการบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยตรงรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่า อนุรักษ์ สรรค์สินค้าน้ำดีและบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในเวทีนานาชาติ และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

หลักธรรมนูญฉบับองค์การบริหารส่วนตำบล

ปัจจุบันแนวคิดเรื่องการบริหารจัดการบ้านเมืองบ้านเมืองและสังคมที่ดีหรือธรรมนูญ ภิบาลได้มีบทบาทต่อหลายๆหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล โดย

ที่เมื่อนำหลักธรรมมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะเกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเองและทำให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจในการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแนวคิดและหลักการสร้างธรรมมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย ในทางปฏิบัติหากสามารถณรงค์ส่งเสริมให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์การที่มีธรรมมาภิบาลก็จะเป็นประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการพัฒนาชุมชน การพัฒนาการเมืองท้องถิ่น และที่สำคัญปัญหาการทุจริตเบาบางลง และสิ่งที่ทำลายองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในขณะนี้คือ การปรับกลยุทธ์ ทศนคติ วิธีคิด วิธีการทำงานของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลให้ไปสู่การเป็นราชการยุคใหม่โดยยึดถือหลักธรรมมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อรพินท์ สพโชคชัย. 2543: 37)

สัมพันธ์ เตชะอิก (2544: 32 - 33) กล่าวว่าแนวความคิดประชาคมตำบลหมายถึง การรวมพลังใจ พลังความคิด พลังกาย ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มต่างๆ ที่จัดตั้งขึ้น ผู้นำอาวุโส พระสงฆ์ ข้าราชการ พ่อค้าแม่ค้า นายทุนเงินกู้ ผู้นำเยาวชน คนจน ฯลฯ ในอันที่จะร่วมกันสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาต่างๆ ในชุมชนระดับตำบล จึงมีความสำคัญและเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ โดยไม่จำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรขึ้นใหม่ แต่อาศัยความรู้ความเข้าใจและสร้างสำนึกร่วมในการทำงานเพื่อชุมชนร่วมกัน และได้กล่าวว่าในขณะนี้ทุกองค์กรการบริหารส่วนตำบลควรประยุกต์และพัฒนาธรรมมาภิบาลและตัวชี้วัดเพื่อประเมินตนเองว่าอยู่ในระดับใดและจัดขบวนการการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านธรรมมาภิบาลขึ้น โดยพิจารณาแนวทาง 6 ด้านประกอบด้วย

1. ยึดหลักนิติธรรม โดยมีระเบียบ ข้อบังคับชัดเจน เป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ มีการตรวจสอบจากภายนอกและองค์กรท้องถิ่นตลอดเวลา
2. ยึดหลักคุณธรรม โดยดำเนินงานอย่างสุจริต ถูกต้อง ดีงาม บนพื้นฐานของศีลธรรมและจริยธรรม ภายใต้กฎระเบียบของสังคม
3. ยึดหลักความโปร่งใส โดยในการบริหารกิจการต่างๆ สามารถเปิดเผยให้สาธารณะตรวจสอบได้ มีประชาชนร่วมเป็นกรรมการและตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง
4. ยึดหลักการมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมและเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจในปัญหาต่างๆ
5. ยึดหลักความรับผิดชอบ โดยมุ่งปฏิบัติงานเต็มความสามารถและรับผิดชอบต่อภารกิจ ด้านการบริการประชาชนควรยึดหลักว่า สะดวก รู้ข้อมูลขั้นตอนการปฏิบัติรวดเร็ว ระยะเวลาแล้วเสร็จ เป็นกันเอง ตอนรับดี ยิ้มแย้ม

6. ยึดหลักความคุ้มค่า โดยในการบริการจัดการต้องใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าแก่ส่วนรวม

นอกจากนี้ควรแก้ไขกฎ ระเบียบ กฎหมายต่างๆ ให้สอดคล้องกับท้องถิ่น มีขณะที่ปรึกษาของท้องถิ่น มีการประสานงานและบูรณาการนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงานกิจกรรม และงบประมาณส่วนท้องถิ่น การสามัคคีกับกลุ่มองค์กรประชาชนต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

พิทยา สุนทรวิภาต (2553: 23) กล่าวถึงการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

1. หลักนิติธรรม เป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของชุมชน และชุมชนยินยอมปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งการปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการให้สอดคล้องได้โดยการออกข้อบังคับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ และต้องมุ่งให้เกิดความเป็นธรรมและเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อเป็นที่ยอมรับของชุมชนควรเปิดเวทีให้ประชาชน ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง องค์การบริหารส่วนตำบลต้องเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อบังคับตำบลและกฎหมายที่เกี่ยวข้องสิทธิและหน้าที่ของประชาชนให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง ด้วยการปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ชุมชนทุกหมู่บ้านหรือการประชาสัมพันธ์ด้วยรูปแบบอื่นๆ เช่น ทำเป็นเอกสารแจกจ่ายการประชุมหรือเสียงตามสาย เป็นต้นองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจในการใช้ข้อบังคับตำบลรวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับให้ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้และต้องบังคับใช้อย่างเสมอภาค ไม่มีการเลือกปฏิบัติกับบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเสมอภาค ได้แก่ การจัดเก็บภาษีในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจะต้องเก็บอย่างทั่วถึงเท่าเทียม และถูกต้องโดยไม่กั้นแกล้ง หรือลดหย่อนแก่ผู้ใดเป็นการเฉพาะ เป็นต้น นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบล ยังมีหน้าที่ในการพัฒนาบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งในฝ่ายพนักงานและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

2. หลักคุณธรรม เป็นการปฏิบัติงานที่ยึดมั่นในความถูกต้องดีงามเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนเพื่อเสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ อุดม มีระเบียบวินัย บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งฝ่ายพนักงานประจำต้องยึดหลักหน้าที่รับผิดชอบของตน โดยพนักงานส่วนตำบลจะต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มาทำงานตรงต่อเวลา ให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาคถูกต้อง รวมทั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องตระหนักในหน้าที่ของตน

ในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชนต้องมุ่งเน้นรักษาผลประโยชน์แก่ส่วนรวมไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว มาประชุมอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาเรื่องต่างในสภาพอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา ยึดหลักผลประโยชน์ส่วนรวม และถูกต้องตามกฎหมายผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลยังต้องมีคุณธรรมสูงขึ้น เนื่องจากเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงาน ในขณะที่เดียวกันผู้มีอำนาจในการอนุมัติในการเบิกจ่ายงบประมาณต่างๆ จะต้องยึดหลักความถูกต้องเป็นไปตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนดไว้ มีการจัดสรรงบประมาณให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบลควรเริ่มจัดทำมาตรฐานจริยธรรม หรือกรอบกติกาการปฏิบัติงานของสมาชิกทุกคน โดยทำเป็นมติของสภาเพื่อควบคุมกันเอง มีบทลงโทษเท่าที่ทำได้เช่น โครละเมิดกฎก็ให้สภาประณามพฤติกรรมและประกาศให้ประชาชนทราบ หรือถ้าละเมิดกฎอยู่ต่อเนื่องก็สภาพิจารณาให้พ้นจากสมาชิกภาพตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 มาตรา 47 ตรี (8) เป็นต้น

3. หลักความโปร่งใส โดยเน้นการปรับกลไกและวิธีการทำงานให้มีความโปร่งใสให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา ให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลต้องถือปฏิบัติในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พุทธศักราช 2539 โดยเอกสารมีต้องปิดประกาศให้ประชาชนทราบ ได้แก่

3.1 ข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

3.2 มติการประชุมของคณะกรรมการบริหารที่มีผลกระทบต่อผลได้ผลเสียของประชาชน

3.3 มติของสภาที่ผ่านการรับรองแล้ว โดยเฉพาะมติที่กระทบสิทธิหน้าที่รวมทั้งผล ได้ผลเสียแก่ประชาชนรวมทั้งมติอื่นๆ ที่ประชาชนควรทราบ

3.4 วาระการประชุมของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องปิดประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าเพื่อเปิด โอกาสให้ประชาชนที่มีความสนใจเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมสภา ซึ่งสภาจะต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

3.5 ข้อบังคับตำบล กฎหมาย ระเบียบ คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งข่าวสารราชการที่ประชาชนควรรู้และประชาชนต้องปฏิบัติ

3.6 ขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งเงื่อนไขการติดต่องานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ การชำระภาษีต่างๆ การขออนุญาตก่อสร้างอาคาร

เป็นต้น ให้ประชาชนรู้ว่า มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร ต้องใช้หลักฐานเอกสาร ประกอบอะไรบ้าง และต้องใช้เวลาานเท่าใด

3.7 ผลงานดำเนินงานตามแผนงาน โครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลควรที่จะได้สรุปเสนอให้ประชาชนได้รับทราบว่าจะทำอะไร เมื่อไร เพื่อให้ประชาชนได้ทราบล่วงหน้าเพื่อจะได้ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานได้

3.8 เอกสารการจัดซื้อ-จัดจ้าง โดยเฉพาะการสอบราคาหรือประกวดราคาควรเปิดเผยให้ประชาชนรับรู้ จะทำให้ประชาชนตรวจสอบและเกิดความมั่นใจ

3.9 ข้อมูลด้านการเงิน-การคลัง ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นตัวชี้ถึงความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลควรที่จะได้เปิดเผยเป็นระยะว่ามีรายรับเท่าใด มีรายจ่ายอะไร เท่าใด

3.10 ข้อมูลอื่นๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าควรเปิดเผยและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนสำหรับวิธีการเผยแพร่ข่าวสารของ องค์การบริหารส่วนตำบลควรคำนึงถึงความเหมาะสมที่สามารถทำให้ประชาชน ได้รับรู้อย่างกว้างขวางที่สุด ได้แก่ การปิดประกาศ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล หรือตามแหล่งชุมชน อาจจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารประจำทุกหมู่บ้าน การประชุมชี้แจงเป็นครั้งคราวหรือประชุมสัญจรไปตามหมู่บ้านชุมชนต่างๆ ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแต่ละหมู่บ้าน การใช้ระบบหอกระจายข่าวหรือเสียงตามสายรวมทั้งการใช้สื่อท้องถิ่น อาจเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ เป็นต้น การจัดทำเป็นวารสารหรือเอกสารแจกจ่ายแก่ประชาชนตามระยะเวลาที่สมควร อาจเป็นปีละ 2-3 ครั้ง หรือทุกเดือนก็ได้ ซึ่งการเลือกใช้วิธีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในแต่ละท้องถิ่นอาจใช้วิธีแตกต่างกัน แต่ควรทำพร้อมๆ กันไปหลายวิธีเพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง

4. หลักการมีส่วนร่วม ถือเป็นหลักการที่มีความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้บริหารและมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ตั้งแต่รับรู้ข้อมูลข่าวสารแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจทำอะไร ใดๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลและสุดท้ายประชาชนย่อมมีสิทธิเหนือองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหายล้มเหลวหรือมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย นอกจากนั้นกฎหมายยังได้กำหนดให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ในมาตรา 16(16) กำหนดให้้องค์กรปกครองส่วน

ตำบลส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างน้อย ได้แก่

4.1 การจัดทำแผนพัฒนา ทั้งแผนพัฒนา 5 ปี และแผนพัฒนาประจำปีเนื่องจากแผนพัฒนาเป็นเครื่องชี้ทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดสรรทรัพยากรรวมทั้งงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและกำหนดจัดทำแผนพัฒนา โดยการร่วมเสนอปัญหาความต้องการและร่วมเสนอโครงการกิจกรรมเพื่อการพัฒนา ในรูปแบบกระบวนการประชาคมมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อแผนพัฒนาในภาพรวมว่าทิศทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะเดินไปทางใด ควรทำอะไรก่อน อะไรหลัง เป็นต้น ร่วมดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ สามารถดำเนินการได้หลายวิธี ตั้งแต่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเอง องค์การบริหารส่วนตำบลอุดหนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่นๆ เป็นผู้ดำเนินการรวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถอุดหนุนงบประมาณให้ประชาชนเป็นผู้ดำเนินการได้ร่วมประเมินผล เมื่อดำเนินโครงการแล้ว ผู้ที่จะประเมินผลได้ดีที่สุด คือประชาชนเพราะประชาชนสามารถบอกได้ชัดเจนว่าโครงการนั้นๆ มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด

4.2 มีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2538 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งผู้แทนชุมชนร่วมเป็นกรรมการในการจัดซื้อจัดจ้างให้เกิดความถูกต้องโปร่งใสและเป็นธรรม

4.3 ประชาชนมีสิทธิเข้าร่วมประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยองค์การบริหารส่วนตำบลต้องแจ้งวาระการประชุมให้ประชาชนทราบทุกครั้งและอำนวยความสะดวกในการให้ประชาชนเข้าร่วมสังเกตการณ์ประชุมสภา

4.4 ประชาชนมีสิทธิเสนอข้อบังคับตำบล เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาออกข้อบังคับตำบลตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล จะกำหนดข้อบังคับตำบลที่จะได้เปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นก่อนเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภา เพื่อให้ข้อบังคับได้รับการยอมรับจากประชาชน

4.5 ประชาชนมีสิทธิถอดถอนผู้บริหารและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความประพฤติเสื่อมเสียได้ตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องสร้างระบบ กลไก

ที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานในทุกขั้นตอนเพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

5. หลักความรับผิดชอบ หลักข้อนี้มุ่งเน้น ให้องค์การบริหารส่วนตำบล ได้ตระหนักในอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อประชาชน มีความใส่ใจต่อปัญหาชุมชน และมีความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชนให้บรรลุลผล โดยไม่เลือกปฏิบัติและมีความกล้าหาญที่จะยอมรับผลการกระทำโดยการจัดการบริการสาธารณะอย่างมีคุณภาพเป็นธรรม และทั้งถึงทั้งในและนอกสถานที่ให้ประชาชนเป็นที่พึ่ง ได้เมื่อเกิดความเดือดร้อน เอาใจใส่ต่อปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้ร้องทุกข์และแจ้งความเดือดร้อนได้สะดวก รวมทั้งควรมีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ประจำหมู่บ้านมีความจริงใจในการนำโครงการ/กิจกรรมที่เสนอโดยประชาชน ประชาคมนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน นำเอาโครงการ กิจกรรมที่บรรจุไว้ในแผนพัฒนาไปจัดทำข้อบังคับงบประมาณเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามที่สัญญาไว้กับประชาชนหากทำไม่ได้ก็ต้องแจ้งให้ประชาชนทราบ

6. หลักความคุ้มค่า การเน้นประสิทธิภาพในการบริหารงาน โดยใช้ทรัพยากรงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน รวมทั้งการรักษาทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นให้สมบูรณ์และยั่งยืน โดยควรดำเนินการ ดังนี้

6.1 การดำเนินแผนงาน โครงการ จะต้องมีการจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนว่าควรจะทำอะไรก่อน – หลัง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

6.2 ในการจัดซื้อ – จัดจ้าง ต้องมุ่งให้เกิดการประหยัด หากสามารถต่อรองราคากับผู้รับจ้างให้ได้ราคาที่ต่ำกว่างบประมาณที่ตั้งไว้ก็จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณเหลือไปดำเนินการอื่นเพิ่มขึ้นและอยากให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์มากขึ้น

6.3 มีการรณรงค์ให้ทุกฝ่าย รวมทั้งประชาชนในพื้นที่ให้มีความประหยัดในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งมีกิจกรรมบำรุงรักษาธรรมชาติให้ใช้ได้ยาวนาน

6.4 องค์การบริหารส่วนตำบล ควรจัดตั้งคณะกรรมการจัดการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณไม่ให้รั่วไหลสูญเปล่า โดยสภาตำบลสามารถมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการ อาศัยอำนาจตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การส่วนตำบล พุทธศักราช 2538 ข้อ 89 และ 90 เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของฝ่ายบริหาร

6.5 การบริหารจัดการครุภัณฑ์ต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดทำทะเบียนคุมให้ชัดเจนและเป็นปัจจุบันและควบคุมการใช้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ส่วนรวม

6.6 ควรคำนึงถึงความควรหรือไม่ควรที่จะกระทำ เช่น บางแห่งยังไม่มีความพร้อมในการจัดเก็บขยะไม่มีรถและพนักงาน แต่กลับใช้งบประมาณซื้อถังขยะให้ประชาชนเพื่อรองรับขยะ โดยไม่มีผู้จัดเก็บ การใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่าก็ไม่ควรกระทำ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ในการส่งเสริมธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องริเริ่มจากกิจกรรมที่ดำเนินการได้ง่ายก่อน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลต้องตระหนักและมองเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับ โดยเฉพาะประเด็นความโปร่งใส การมีส่วนร่วมของประชาชน และการยึดหลักกฎหมายในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นหัวใจของการบริการราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้มีอำนาจในการบริหารมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นย่อมคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน ในขณะที่เดียวกันจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องบทบาทและหน้าที่ด้วย เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น สามารถรวมพลังในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ พัฒนาท้องถิ่นและแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะเป็นรากฐานประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

บทบาทหลักธรรมาภิบาลในประเทศไทย

นับตั้งแต่สมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นต้นมา รัฐบาลทุกสมัยได้พยายามปฏิรูประบบราชการของประเทศ แต่การปฏิรูปที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย อาทิ เช่น ในสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ มีนโยบายสำคัญสองเรื่อง คือ คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ และระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กำหนดนโยบายจำกัดการขยายตัวของข้าราชการและลูกจ้างได้ไม่เกินร้อยละ 2 ของจำนวนข้าราชการที่มีอยู่ ณ ขณะนั้น (พุทธศักราช 2523) และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้นำระบบการทำแผนอัตรากำลัง 3 ปี มาใช้ เพื่อให้ส่วนราชการได้มองอนาคตในงานที่รับผิดชอบ การปรับปรุงโครงสร้างและการจัดระบบงานให้ดีขึ้นให้มีความคล่องตัว และลดความซ้ำซ้อนแต่ทั้งสองนโยบายไม่สามารถยับยั้งการเติบโตของส่วนราชการได้ ระบบราชการไทยกลับขยายตัวสูงมากจากปี พุทธศักราช 2524 ถึง พุทธศักราช 2537 ส่วนราชการเพิ่มจาก 13 กระทรวงเป็น 14 กระทรวง จาก 112 กรมเป็น 124 กรม จาก 11,332 กองเป็น 12,551 กองและจาก 1,757,879 คน เป็น 1,967,458 คน ปี พุทธศักราช 2543 มีส่วนราชการทั้งสิ้น 15 กระทรวง 100 กรม แม้ว่ากรมจะลดน้อยลงก็ตาม แต่เป็นการเปลี่ยนย้ายงานไปอยู่ที่กระทรวงที่ตั้งขึ้นใหม่ ดังนั้นจำนวนข้าราชการโดยรวมยังมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากเดิม สำหรับในสมัยของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ รัฐบาลได้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พุทธศักราช 2532 เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารราชการ แต่ส่วนราชการไม่ได้ให้ความสนใจอย่างจริงจังและนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลอานันท์ ปันยารชุน ที่ให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพ ลดขนาดส่วนราชการ เพิ่มคุณภาพ และคุณธรรมในการสรรหา

บุคคลากรที่ไม่ได้รับการปฏิบัติและตอบสนองจากส่วนราชการต่างๆ เท่าใดนัก ในสมัยของนายชวน หลีกภัย ในช่วงปีพุทธศักราช 2540 – 2543 รัฐบาลพยายามจำกัดการเพิ่มจำนวนของข้าราชการ และมีการส่งเสริมให้ข้าราชการเข้าร่วมโครงการเกษียณก่อนกำหนด โดยเปิดโอกาสให้ข้าราชการทหาร ที่มีอายุ 45 ขึ้นไป และข้าราชการพลเรือนที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปเข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้รัฐบาลได้ทำโครงการไปได้เพียง 2 รุ่นเท่านั้น ดังนั้นความพยายามในการปฏิรูประบบราชการ การลดจำนวนข้าราชการ และการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรของรัฐยังมีความจำเป็นที่ต้องสานต่อจากรัฐบาลชุดต่อมา (บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี. 2550: 48)

สรุปสาเหตุของความล้มเหลวในการปฏิรูประบบราชการในประเทศไทยได้ดังนี้ (บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี. 2544: 48; อ้างอิงจาก รุ่ง แก้วแดง. 2538)

1. ความไม่ต่อเนื่องของการดำเนินการปฏิรูป
2. เป็นการปฏิรูปที่เน้นการเปลี่ยนแปลงเฉพาะ โครงสร้าง ไม่เน้นการปฏิบัติภายในของระบบราชการ
3. ไม่มีการติดตามผล
4. ไม่ได้เปิดโอกาสให้ส่วนราชการระดับกรม กอง หรือผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการเสนอรูปแบบและวิธีการปฏิรูป
5. ปัญหาสำคัญของคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ คือ การขาดประสบการณ์การนำนโยบายไปปฏิบัติ การเสนอแนะแนวทางที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการกับส่วนราชการ และมักมีอคติและไม่ไว้วางใจหน่วยราชการระดับกรม
6. ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างและภายใน กระทรวง กรม และกอง
7. ขาดแรงจูงใจในการปฏิรูปของข้าราชการในส่วนต่างๆ

นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2538 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยได้รับแรงผลักดันอย่างมากจากกระแสโลกาภิวัตน์ ปัญหาเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงสภาวะการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาค ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาและปฏิรูปโครงสร้างและวิธีการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจังต่อเนื่อง ดังนั้นจึงมีการศึกษาและนำแนวคิดของธรรมาภิบาลมาผสมผสานกับรูปแบบการปกครองที่ใช้อยู่และมีการผลักดันให้เป็นหลักในการสร้างการปกครองที่ดีของประเทศ การนำหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติใช้ในหน่วยงานต่างๆของรัฐ มีผลให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของระบบราชการ รูปแบบการบริหารจัดการของรัฐ และบทบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

บวรศักดิ์ อุวรรณโน (2542: 17 - 82) กล่าวว่าในประเทศไทยแนวคิดเรื่องธรรมาภิบาลได้เริ่มใช้กันอย่างแพร่หลายภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2540 และหลังจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจในปี 2540 ซึ่งในหนังสือแสดงเจตจำนงกู้เงิน 17.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) รัฐบาลไทยให้คำมั่นว่าจะต้องสร้าง “Good Governance” ขึ้นในการบริหารจัดการภาครัฐ ซึ่งแสดงให้เห็นโดยปริยายว่าทั้งรัฐบาลไทยและกองทุนการเงินระหว่างประเทศเชื่อว่าวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เป็นผลส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการที่ไม่ดีหรือธรรมาภิบาล (Bad Governance)

ธรรมาภิบาล (Bad Governance) เช่นว่านี้ถูกวิพากษ์จากนักคิดหลายฝ่ายและกลายมาเป็นข้อเรียกร้องให้มีการปฏิรูปการเมืองอย่างจริงจัง โดยได้มีการจัดตั้งสภาวาระรัฐธรรมนูญขึ้น ซึ่งการร่างรัฐธรรมนูญก็ได้แตกต่างจากในอดีตหลายประการ โดยเฉพาะการเริ่มต้นโดยการจัดทำกรอบความคิดเบื้องต้นของการร่างเพื่อนำไปฟังความคิดเห็นของประชาชน ในกรอบความคิดเห็นดังกล่าวได้นำสภาพปัญหาอันเป็นธรรมาภิบาลในประเทศไทยขึ้นเป็นโจทย์เพื่อหาสาเหตุของปัญหาตลอดจนหลักการสำคัญที่ควรกำหนดในรัฐธรรมนูญเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยกรอบความคิดหลักของผู้ร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องการปฏิรูปการเมืองแบบธรรมาภิบาลให้เป็นธรรมาภิบาลนี้แท้จริงแล้วมี 3 แนวคิดหลัก คือ

ประการแรก คือ การปรับปรุงการเมืองของนักการเมืองของพลเมืองหรือในหนึ่งก็คือการปรับระบอบประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน (Representative Democracy) ให้เป็นประชาธิปไตยที่พลเมืองมีส่วนร่วมในการเมืองทั้งกระบวนการ (Participatory Democracy) ซึ่งทำโดยการขยายการรับรองและคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของพลเมืองให้มากขึ้นรวมทั้งการขยายส่วนร่วมของพลเมืองในการเมืองตั้งแต่การเลือกตั้งการบริหารจัดการทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ประการที่สอง คือ การทำให้ภาครัฐทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำซึ่งมีปัญหาเรื่องความโปร่งใสและความสุจริต เป็นภาครัฐที่โปร่งใส สุจริต และชอบธรรมในการใช้อำนาจ โดยวางมาตรการป้องกันการซื้อเสียง และที่สำคัญที่สุด คือ การกำหนดองค์กรตรวจสอบและกระบวนการควบคุมฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำให้ครอบคลุมกิจกรรมทุกประเภทและสามารถทำงานได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ

ประการที่สาม คือ การปรับปรุงระบบการเมืองและระบบราชการที่ไร้เสถียรภาพและไร้ประสิทธิภาพ ให้เป็นระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่มีเสถียรภาพ (Stability) และมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ภายใต้ระบบตรวจสอบที่เข้มงวดทางกฎหมายจากองค์กรต่างๆ และการตรวจสอบทางการเมืองจากสื่อมวลชนและสาธารณชน

องค์การบริหารส่วนตำบล

ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

การปกครองท้องถิ่นที่มีการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่นนั้น มีผลมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งองค์กรส่วนท้องถิ่นอย่าง องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจ และดำเนินการภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้น ซึ่งการปกครองตนเองของท้องถิ่นนั้นจะเป็นการสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง มีสิทธิมีเสียงตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนเกี่ยวพันและเกิดความผูกพันในท้องถิ่นของตนเอง เกิดความรับผิดชอบ ปกป้องต่อสิทธิและผลประโยชน์ที่พึงจะได้รับ ซึ่งในเรื่องของวิวัฒนาการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีนักวิชาการได้ให้ความหมายและที่มาไว้ดังนี้

สุดเขตต์ เข้มไท (2540: 12-13) ได้กล่าวถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองแบบส่วนท้องถิ่น ที่จัดตั้งขึ้นซึ่งเกิดจากแนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองโดยการมอบอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง โดยที่ประชาชนสามารถที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับประชาชน เข้าใจปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ คือ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม อีกทั้งเป็นการแสดงถึงความพยายามของรัฐที่จะส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการยอมรับหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง การปกครองตลอดจนยอมรับศักยภาพของประชาชนชนบทในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองได้มากขึ้น พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำบลแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบล (โกวิทย์ พวงงาม, 2542: 169-170) โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบดังนี้

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท
2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหาร

ส่วนท้องถิ่น (มาตรา 43)หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าถ้าสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและขอบเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลให้พ้นจากอำนาจแห่งสภาตำบลนับตั้งแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และขอให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้องหนี้ และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน มีลักษณะ โครงสร้างที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2546ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

1. โครงสร้างสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดคราวละ 4 ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้ง

2. โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย นายกองการบริหารส่วนตำบล 1 คน ให้มีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นและรองนายกองการบริหารส่วนตำบล 2 คน โดยนายกองการบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เสนอแล้วจึงให้นายอำเภอแต่งตั้ง (นันทวัฒน์บรมนนท์. 2549: 141-148)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ดังนี้

1. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
2. มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- 2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 - 2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
 - 2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
 - 2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - 2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ
 - 2.7 คู่้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - 2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร
- องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดังต่อไปนี้
1. ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
 2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
 3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
 4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
 5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
 6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
 7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
 8. การควบคุมดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
 9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
 10. ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
 11. กิจกรรมเกี่ยวกับการพาณิชย์
 12. การท่องเที่ยว
 13. การผังเมือง

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ

ข้อมูลสภาพทั่วไป

ลักษณะที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 2 ตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ระยะทางห่างจากอำเภอ 18 กม. ห่างจากจังหวัด 25กม. ใช้เวลาเดินทางจากตำบลถึงอำเภอ 20 นาที

อาณาเขต

มีพื้นที่ทั้งหมด 36.94ตารางกิโลเมตร คิดเป็นเนื้อที่ทั้งหมด 23,087.50ไร่

ทิศเหนือ จด ตำบลยะตะ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ทิศใต้ จด นิคมสร้างตนเองพัฒนาภาคใต้ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา

ทิศตะวันออก จด นิคมสร้างตนเองอนุศิลป์ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันตก จด ตำบลบือมั่ง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

การปกครอง

มีจำนวนหมู่บ้าน 4หมู่บ้าน กำนัน 1 คน สารวัตรกำนัน 2 คน แพทย์ประจำตำบล 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 3 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง 8 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย 20 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 8คน และคณะผู้บริหาร 4 คน

ประชากร

ประชากรตามสถิติทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 30 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556มีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 2,958คน จำนวน 652ครัวเรือน แยกเป็น เพศชาย 1,417คน เพศหญิง 1,541คน

เศรษฐกิจ

อาชีพหลักของประชากรส่วนใหญ่จะเป็นการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม โดยเฉพาะการทำสวนยางพารา และการปลูกไม้ผล

สังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ประกอบด้วยหมู่บ้าน 4 หมู่บ้าน จำนวน 652 ครัวเรือนได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านแบหอ

หมู่ที่ 2 บ้านกาลอ

หมู่ที่ 3 บ้านทำนบ

หมู่ที่ 4 บ้านตะโล๊ะมีแย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นอกจากแนวคิดต่างๆที่ได้กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีผู้ที่ศึกษาไปแล้วหลายท่านและสามารถนำมาสนับสนุนในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปไว้ดังนี้

นพพล สุรนักครินทร์ (2547: 4-5) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนคติของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ในภาพรวมอยู่ในเชิงบวก เมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในอบต. ไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ปรับใน อบต. แตกต่างกัน และเมื่อเปรียบเทียบตามปัจจัยด้านขนาดของ อบต. และการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของ อบต. พบว่า ประชาชนมีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ปรับใน อบต. แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจใน อบต. แต่ปัจจัยด้านขนาดของ อบต. มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการของ อบต. ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าการนำหลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ นั้นอาจมีความแตกต่างกัน หรือไม่แตกต่างกันนั้น เพราะมีปัจจัยในหลายๆด้านภายนอกที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนดังภาพรวมที่ได้สรุปไว้ในข้างต้นดังกล่าว

อภิสิทธิ์ อาหัง (2555: 61) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้านได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อายุ และรายได้ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นันทพล พงศธรวิสุทธิ (2548: 13) ได้ศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็งมีความเข้าใจในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ในรูปแบบของธรรมาภิบาลทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความพึงพอใจในการบริหารงาน

ภาคภูมิ นิยมวิทยาพันธ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ด้านนิติธรรมประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมในการออกข้อบัญญัติตำบล แต่ใช้ช่องทางของตัวแทนคือ สมาชิกสภา อบต. ด้านคุณธรรม ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล ไม่เคยถูกร้องเรียนและให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ ด้านความโปร่งใส มีกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายรูปแบบ ด้านการมีส่วนร่วมในหลายกิจกรรมเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ในการดำเนินงานและตรวจสอบ การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านความรับผิดชอบสมาชิก อบต. มีความรับผิดชอบในการเข้าประชุม แต่ยังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นหรือซักถามงบประมาณมากกว่าร้อยละ 70 ให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอันดับแรก ด้านความคุ้มค่าองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง จัดซื้อจัดจ้างต่ำกว่าราคากลางที่ตั้งไว้มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบการใช้งบประมาณ

เฉลิมชัย ขุนทอง (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดปัตตานี และเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า พนักงานส่วนตำบลที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน พนักงานส่วนตำบลที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานส่วนตำบลที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานส่วนตำบลที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และ

พนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงานที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิทธิ หลีกภัย (2550: 51) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการองค์กร โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (ภาคปฏิบัติ) พบว่า ความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง นั้น ได้แก่ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง สามารถตรวจสอบได้หลายๆกลไก เช่น การตรวจสอบภายใน การตรวจสอบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) การตรวจสอบโดยคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันแห่งชาติ (ปปช.) การตรวจสอบโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.) แต่การตรวจสอบที่ดีที่สุดมาจากประชาชนที่มีความรู้ โดยการไม่เลือกพวกที่หวังจะคดโกงเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากนี้ความไม่โปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังยังสามารถแสดงได้จากการใช้สื่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังเองไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่ประกาศรายชื่อผู้เข้าประมูลและผู้ชนะการประมูลต่างๆ และสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่บอกประชาชนถึงการใช้งบประมาณในด้านต่างๆอย่างตรงไปตรงมา

ฉลองนพ อัมพรัตน์ (2550: 80) ได้ศึกษาเรื่องการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในตำบลกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้านพบว่า พบว่า มีการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากจำนวน 2 ด้าน ได้แก่หลักนิติธรรมและด้านคุณธรรม และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 4 ด้าน ได้แก่หลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบและด้านหลักความคุ้มค่า ตามลำดับ ส่วนการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงาน การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในตำบลกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า บุคลากรในหน่วยงานที่มีเพศและระดับการศึกษาที่มีการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีอายุและประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนีย์ โตมี (2551: 68) ได้ศึกษาทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุตรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุตรดิตถ์ในแต่ละด้าน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุตรดิตถ์ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มี

ที่ชนะต่อการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุดรดิตถ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดอุดรดิตถ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คลาร์ค (Clarke. 2001:unpage) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้หลักธรรมาภิบาลในการกระจายอำนาจการปกครองระบอบประชาธิปไตยในประเทศกานา พบว่า ในประเทศที่ด้อยพัฒนา การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยได้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น โดยประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้นทำให้เกิดกลยุทธ์การพัฒนาที่เป็นจริงเป็นจัง มีการปรับตัวในการปฏิบัติงานต่างๆของท้องถิ่น โดยใช้หลักธรรมาภิบาลให้เหมาะสมกับท้องถิ่นจนถือเป็นกุญแจสำคัญของการใช้หลักธรรมาภิบาล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาจากการที่ยังคงมีการถือพรรคถือพวกพ้อง

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยงานต่างๆ ที่มีการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปฏิบัติงาน สามารถที่จะดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม ที่สำคัญอย่างยิ่งของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปฏิบัติงานก็คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการบริหารงานต่างๆ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาองค์กร การจัดทำประชาพิจารณ์ การมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการต่างๆ ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยงานอื่นๆ อีกทั้งต้องเปิด โอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานขององค์กรว่ามีความโปร่งใสในการบริหารงานมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดภายในองค์กร ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่าหัวใจหลักขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ควรยึดหลักปฏิบัตินั้นก็คือ การเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักนั่นเอง

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

ประเภทการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

แบบแผนการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 4 หมู่บ้าน รวมจำนวนทั้งสิ้น 2,958 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเปิดตารางเครชีและมอร์แกน (ถนัด เศรษฐทรัพย์.2551: 42; อ้างอิงจากประกายรัตน์ สุวรรณ.2548: 328-329) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คนจากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน(Quata Sampling)ดังแสดงตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	หมู่บ้าน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	บ้านเบหอ	455	37
2	บ้านกาลอ	1,225	99
3	บ้านทำนบ	871	71
4	บ้านตะโล๊ะมีแย	407	33
รวม		2,958	240

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยและมีวิธีการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิด ในการสร้างแบบสอบถามได้ปรับปรุงจาก ถนัด เศรษฐทรัพย์ (2551: 72) โดยให้กรอบกลุ่มวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับเพศ อายุ รายได้ระดับการศึกษา และอาชีพ

ส่วนที่ 2ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ประกอบด้วยหลักธรรมาภิบาล 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ

- 5 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมากที่สุด
- 4 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมาก
- 3 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการปานกลาง
- 2 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อย
- 1 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) ให้เสนอแนะตามที่สนะของประชาชน

วิธีสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อบกพร่องของการศึกษา และกำหนดกรอบแนวความคิดที่เกี่ยวกับเนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมด สร้างเป็นแบบสอบถาม
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ให้ครอบคลุมรายละเอียดเนื้อหาทั้งหมด
5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลยะตะะอำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค(Cronbach)ซึ่งจะต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 ขึ้นไป (ถนัด เศรษฐพิศ.2551: 52; อ้างอิงจากพวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 125)และผลจากการทดสอบพบว่า แบบสอบถามด้านหลักนิติธรรม มีค่าความเชื่อมั่น.837ด้านหลักคุณธรรม มีค่าความเชื่อมั่น.870 ด้านหลักความโปร่งใส มีค่าความเชื่อมั่น.906 ด้านหลักการมีส่วนร่วม มีค่าความเชื่อมั่น.841 ด้านหลักความรับผิดชอบ มีค่าความเชื่อมั่น.873ด้านหลักความคุ้มค่า มีค่าความเชื่อมั่น.808

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการให้ตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา 100% ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วดำเนินการจัดทำตามขั้นตอน ทำการบันทึกหาคำตอบในแบบสอบถามเพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามวิธีการทางสถิติดังนี้

1.สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ดังนี้(สวนคำรศ.2551:32;อ้างอิงจากลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. 2545:173)

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารน้อยที่สุด

3.เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารตามจัดการหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา วิเคราะห์โดยหาค่าt-test และF-test และหากกรณีพบความแตกต่างผู้วิจัยใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.ค่าร้อยละ (Percentage)

2.ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.ค่า t-test

5.ค่าF-test

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารตามจัดการหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยระดับคะแนนของประชากร .
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษานี้ ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ดังแสดงตาราง 3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ดังแสดงตาราง 4 – ตาราง 10

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ดังแสดงตาราง 11 – ตาราง 17

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 100.0

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	131	54.6
หญิง	109	45.4
อายุ		
18-25 ปี	90	37.5
26-35 ปี	83	34.6
36-50ปี	46	19.2
50ปีขึ้นไป	21	8.8
รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	88	36.7
5,001-9,000 บาท	92	38.3
9,001-12,000 บาท	43	17.9
12,001 ขึ้นไป	17	7.1

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6	81	33.8
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือ ปวช.,ปวส.	103	42.9
ปริญญาตรี	51	21.3
สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.1
อาชีพ		
เกษตรกรกรรม / รับจ้าง	87	36.3
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	17	7.1
ค้าขาย	47	19.6
นักเรียน / นักศึกษา	42	17.5
อื่นๆ	47	19.6
รวม	240	100.0

จากตาราง 3 พบว่า ประชาชนในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.6 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.4 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.6 มีรายได้ต่อเดือน 5,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 36.7 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือปวช.,ปวส.คิดเป็นร้อยละ 42.9ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 33.8 และมีอาชีพ เกษตรกรรม/รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.3 มีอาชีพค้าขายและอาชีพอื่นๆ เช่น แม่บ้าน ว่างงาน เป็นจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการ
บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ
อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

n=240

การบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
หลักนิติธรรม	2.92	0.83	ปานกลาง
หลักคุณธรรม	2.81	0.90	ปานกลาง
หลักความโปร่งใส	2.87	0.86	ปานกลาง
หลักการมีส่วนร่วม	2.77	0.81	ปานกลาง
หลักความรับผิดชอบ	2.96	0.83	ปานกลาง
หลักความคุ้มค่า	2.92	0.90	ปานกลาง
รวม	2.87	0.85	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วน
ตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอยู่
ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับการ
บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=2.96$) ด้านหลัก
นิติธรรม ($\bar{X}=2.92$) หลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=2.92$) ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=2.87$) ด้านหลัก
คุณธรรม ($\bar{X}=2.81$) และด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.77$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักนิติธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

n=240			
การบริหารจัดการตามหลักนิติธรรม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆให้ทันสมัย	3.02	0.99	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารงานโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน	2.94	1.08	ปานกลาง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดทำระเบียบข้อบังคับให้เป็นแนวทางให้ปฏิบัติสืบต่อกันต่อไป	2.98	0.98	ปานกลาง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล	2.77	1.08	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน	2.98	1.02	ปานกลาง
รวม	2.93	1.03	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักนิติธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านหลักนิติธรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักนิติธรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆให้ทันสมัย ($\bar{X}=3.02$, S.D.=0.99) รองลงมาคือองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดทำระเบียบข้อบังคับให้เป็นแนวทางให้ปฏิบัติสืบต่อกันต่อไป และองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น

เกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน($\bar{X}=2.98$, S.D.=0.98 และ $\bar{X}=2.98$, S.D.=1.02) และองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารงานโดยยึดหลักความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน($\bar{X}=2.94$, S.D.=1.08) ส่วนการบริหารจัดการตามหลักนิติธรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล($\bar{X}=2.77$, S.D.=1.08)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักคุณธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

n=240			
การบริหารจัดการตามหลักคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม	2.98	1.06	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด	2.90	1.03	ปานกลาง
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดสรรงบประมาณครอบคลุมพื้นที่ด้วยความยุติธรรม	2.52	1.20	ปานกลาง
4. คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทน	2.80	1.14	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค	2.88	1.22	ปานกลาง
รวม	2.81	1.13	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักคุณธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านหลัก

คุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักคุณธรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอียด มั่นในความถูกต้องดีงาม ($\bar{X}=2.98$, S.D.=1.06) รองลงมาคือองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอรรถรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด ($\bar{X}=2.90$, S.D.=1.03) และองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค ($\bar{X}=2.88$, S.D.=1.22) ส่วนการบริหารจัดการตามหลักคุณธรรมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดสรรงบประมาณครอบคลุมพื้นที่ด้วยความยุติธรรม ($\bar{X}=2.52$, S.D.=1.20)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักความโปร่งใสของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา

				n=240
การบริหารจัดการ ตามหลักความโปร่งใส	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	
1. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารจัดการด้วยความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนอย่างจริงจัง	2.81	1.08	ปานกลาง	
2. ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอให้ความสำคัญกันเอง	2.98	1.03	ปานกลาง	
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส	3.04	1.04	ปานกลาง	
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใส	2.61	1.13	ปานกลาง	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา	2.93	1.08	ปานกลาง	
รวม	2.87	1.07	ปานกลาง	

จากตาราง 7 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักความโปร่งใสที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์การให้มีความโปร่งใส ($\bar{X}=3.04$, S.D.=1.04) รองลงมาคือประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอให้ความสำคัญเป็นกันเอง ($\bar{X}=2.98$, S.D.=1.03) และ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ($\bar{X}=2.93$, S.D.=1.08) ส่วนการบริหารจัดการตามหลักความโปร่งใสที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใส ($\bar{X}=2.61$, S.D.=1.13)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา

การบริหารจัดการ ตามหลักการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย	n=400
1. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน	2.87	1.01	ปานกลาง	
2. ประชาชนมีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ	2.91	1.01	ปานกลาง	
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอเปิดเวทีประชาพิจารณ์เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์การ	2.83	1.06	ปานกลาง	
4. เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมทำกิจกรรมต่างๆเพื่อสร้างรายได้แก่หมู่บ้าน เช่น สิ้นค้าพื้นบ้าน	2.47	1.10	ปานกลาง	
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอได้จัดทำประชาคมเพื่อแถลงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและซักถาม	2.80	1.01	ปานกลาง	
รวม	2.77	1.03	ปานกลาง	

จากตาราง 8 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ ประชาชนมีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์กรบริหารส่วนตำบล ($\bar{X}=2.91$, S.D.=1.01) รองลงมาคือองค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน ($\bar{X}=2.87$, S.D.=1.01) และ องค์กรบริหารส่วนตำบลเปิดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์กร ($\bar{X}=2.83$, S.D.=1.06) ส่วนการบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมทำกิจกรรมต่างๆเพื่อสร้างรายได้แก่หมู่บ้าน เช่น สีนค้าพื้นบ้าน ($\bar{X}=2.47$, S.D.=1.10)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักความรับผิดชอบต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลอำเภอรามัน จังหวัดยะลา

			n=240
การบริหารจัดการ ตามหลักความรับผิดชอบต่อ	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
1. องค์กรบริหารส่วนตำบลตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นใหญ่	2.85	1.01	ปานกลาง
2. องค์กรบริหารส่วนตำบลได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ	3.00	0.98	ปานกลาง
3. พนักงานส่วนตำบลปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.02	1.13	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

การบริหารจัดการ ตามหลักความรับผิดชอบ	n=240		
	\bar{X}	S.D.	การแปล ความหมาย
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอให้ความเคารพ ในความคิดเห็นที่แตกต่างของประชาชนตาม ระบอบประชาธิปไตย	2.93	1.09	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอใส่ใจปัญหา สาธารณะของเขตพื้นที่ที่ดูแล และสามารถ แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้	3.03	1.07	ปานกลาง
รวม	2.97	1.06	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการใน ด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การ บริหารจัดการตามหลักความรับผิดชอบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ องค์การ บริหารส่วนตำบลกาลอใส่ใจปัญหาสาธารณะของเขตพื้นที่ที่ดูแล และสามารถแก้ไขปัญหา ดังกล่าว ได้ ($\bar{X}=3.03$, S.D.=1.07) รองลงมาคือพนักงานส่วนตำบลปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ($\bar{X}=3.02$, S.D.=1.13) และองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอได้กำหนดเป้าหมาย ในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ ($\bar{X}=3.00$, S.D.=0.98) ส่วนการบริหารจัดการ ตามหลักความรับผิดชอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอตระหนักใน สิทธิหน้าที่ความสำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นใหญ่ ($\bar{X}=2.85$, S.D.=1.01)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารจัดการตามหลักความ
 คุ่มค่าของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา

การบริหารจัดการ ตามหลักความคุ่มค่า	\bar{X}	S.D.	n=240
			การแปล ความหมาย
1. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารจัดการโดยใช้ ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แก่ส่วนร่วม	2.91	1.11	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการสร้างสรรค์ สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถ แข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด ระดับประเทศ	2.52	1.10	น้อย
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการบริหารจัดการ องค์การ โดยมีการจัดระบบเปิด-ปิด เครื่องปรับอากาศเป็นเวลา โดยคำนึงถึงความ ประหยัดขององค์การ	3.00	1.07	ปานกลาง
4. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการอบรม ประชาชน เพื่อให้มีจิตสำนึกถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น	3.05	1.14	ปานกลาง
5. องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจ พอเพียง	3.15	1.22	ปานกลาง
รวม	2.93	1.13	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า โดยภาพรวมการบริหารจัดการตามหลักความคุ่มค่าของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลออำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านหลักความคุ่มค่าอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการตามหลักความคุ่มค่าที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X}=3.15$, S.D.=1.22) รองลงมาคือองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการอบรมประชาชน เพื่อให้มีจิตสำนึกถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=3.05$, S.D.=1.14) และองค์การบริหารส่วน

ตำบลกาลอมีการบริหารจัดการองค์การ โดยมีการจัดระบบเปิด-ปิดเครื่องปรับอากาศเป็นเวลา โดยคำนึงถึงความประหยัดขององค์การ ($\bar{X}=3.00$, S.D.=1.07) ส่วนการบริหารจัดการตามหลักความคุ้มค่าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการสร้างสรรค์สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด ระดับประเทศ ($\bar{X}=2.52$, S.D.=1.10)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอราษีไศล จังหวัดยะลา

ตาราง 11 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอราษีไศล จังหวัดยะลา จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการ	เพศ				t-value	Sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หลักนิติธรรม	2.87	0.93	2.99	0.68	1.136	.257
หลักคุณธรรม	2.79	1.02	2.84	0.73	.358	.721
หลักความโปร่งใส	2.84	0.96	2.91	0.73	.586	.558
หลักการมีส่วนร่วม	2.69	0.89	2.87	0.69	1.731	.085
หลักความรับผิดชอบ	2.88	0.91	3.06	0.70	1.712	.088
หลักความคุ้มค่า	2.80	1.00	3.06	0.74	2.254*	.025
รวมทุกด้าน	2.81	0.89	2.95	0.61	1.389	.166

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอราษีไศล จังหวัดยะลา ที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรมหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอายุ

การบริหารจัดการ	อายุ								F-value	Sig
	18-25 ปี		26-35 ปี		36-50ปี		50ปีขึ้นไป			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หลักนิติธรรม	2.94	0.87	2.92	0.86	2.97	0.66	2.75	0.88	0.330	.803
หลักคุณธรรม	2.90	1.00	2.73	0.82	2.82	0.75	2.78	1.03	0.508	.677
หลักความโปร่งใส	2.98	0.97	2.78	0.80	2.83	0.68	2.84	0.92	0.795	.498
หลักการมีส่วนร่วม	2.86	0.90	2.65	0.78	2.76	0.69	2.89	0.74	1.136	.335
หลักความรับผิดชอบ	3.00	0.91	2.93	0.76	3.03	0.66	2.80	1.03	0.483	.695
หลักความคุ้มค่า	2.96	0.96	2.86	0.87	2.89	0.84	3.03	0.92	0.295	.829
รวมทุกด้าน	2.94	0.86	2.81	0.74	2.88	0.64	2.87	0.86	0.379	.768

จากตาราง 12 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน คือด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้

การบริหารจัดการ	รายได้								F-value	Sig
	ต่ำกว่า		5,001-		9,001-		12,001			
	5,000 บาท	9,000 บาท	9,000 บาท	12,000 บาท	12,000 บาท	ขึ้นไป	ขึ้นไป	ขึ้นไป		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หลักนิติธรรม	2.81	0.97	2.87	0.70	3.16	0.78	3.21	0.60	2.581	.054
หลักคุณธรรม	2.78	1.05	2.71	0.78	2.93	0.83	3.21	0.69	1.755	.156
หลักความโปร่งใส	2.88	1.03	2.71	0.73	2.93	0.83	3.21	0.69	4.353**	.005
หลักการมีส่วนร่วม	2.73	0.95	2.70	0.76	2.86	0.56	3.17	0.71	1.934	.125
หลักความรับผิดชอบ	2.92	0.91	2.81	0.79	3.20	0.75	2.41	0.51	4.116**	.007
หลักความคุ้มค่า	2.90	0.98	2.76	0.88	3.06	0.75	3.52	0.56	4.026**	.008
รวมทุกด้าน	2.84	0.90	2.76	0.70	3.03	0.65	3.34	0.53	3.325*	.020

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงตาราง 14

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามรายได้

การบริหารจัดการ	\bar{X}	รายได้			
		ต่ำกว่า 5,000 บาท	5,000- 9,000 บาท	9,001- 12,000บาท	12,000 บาทขึ้นไป
ด้านหลักความโปร่งใส					
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.88	-	.1756	-.0509	-.6172
5,000-9,000 บาท	2.71	-	-	-.2265	-.7928*
9,001-12,000บาท	2.93	-	-	-	-.5663
12,000 บาทขึ้นไป		-	-	-	-
ด้านหลักความรับผิดชอบ					
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.92	-	-.1120	-.2843	-.468
5,000-9,000 บาท	2.81	-	-	-.3963	-.5987
9,001-12,000บาท	3.20	-	-	-	-.2025
12,000 บาทขึ้นไป		-	-	-	-
ภาพรวม					
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2.84	-	-.0769	-.1897	-.4991
5,000-9,000 บาท	2.76	-	-	-.2666	-.5760*
9,001-12,000บาท	3.03	-	-	-	-.3094
12,000 บาทขึ้นไป		-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีรายได้ 5,000-9,000 บาท มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใสและภาพรวมน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ 12,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ตาราง 15 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารจัดการ	ระดับการศึกษา								F-value	Sig
	มัธยม		ปวช.,ปวส.		ปริญญาตรี		สูงกว่า ปริญญาตรี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หลักนิติธรรม	2.81	0.78	2.79	0.82	3.26	0.79	4.08	0.50	8.062***	.000
หลักคุณธรรม	2.71	0.76	2.71	0.97	3.05	0.81	4.16	0.77	5.973**	.001
หลักความโปร่งใส	2.80	0.76	2.76	0.88	3.10	0.89	3.92	0.76	4.586**	.004
หลักการมีส่วนร่วม	2.71	0.69	2.62	0.84	3.07	0.79	3.68	0.96	6.030**	.001
หลักความ รับผิดชอบ	2.82	0.66	2.85	0.90	3.30	0.73	4.12	0.80	8.193***	.000
หลักความคุ้มค่า	2.95	0.77	2.72	0.93	3.21	0.91	3.68	1.16	4.908**	.003
รวมทุกด้าน	2.80	0.64	2.74	0.82	3.17	0.75	3.94	0.80	7.170***	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 15 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรมและหลักความรับผิดชอบต่อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความคุ้มค่า ประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบต่อ ด้านหลักความคุ้มค่า และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงตาราง 16

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยรายกลุ่มทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วน ตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารจัดการ	\bar{X}	ระดับการศึกษา			
		มัธยม	ปวช./ปวส	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านหลักนิติธรรม					
มัธยม	2.81	-	.0204	-.4540*	-1.2673*
ปวช./ปวส	2.79	-	-	-.4744*	-1.2878*
ปริญญาตรี	3.26	-	-	-	-.8133
สูงกว่าปริญญาตรี	4.08	-	-	-	-
ด้านคุณธรรม					
มัธยม	2.71	-	-.0049	-.3374	-1.4464*
ปวช./ปวส	2.71	-	-	-.3374	-1.4464*
ปริญญาตรี	3.05	-	-	-	-1.1090
สูงกว่าปริญญาตรี	4.16	-	-	-	-
ด้านหลักความโปร่งใส					
มัธยม	2.80	-	.03742	-.3034	-1.1176*
ปวช./ปวส	2.76	-	-	-.3434	-1.1175*
ปริญญาตรี	3.10	-	-	-	-.8141
สูงกว่าปริญญาตรี	3.92	-	-	-	-
ด้านหลักการมีส่วนร่วม					
มัธยม	2.71	-	.09133	-.3599	-.9615
ปวช./ปวส	2.62	-	-	-.4513*	-1.528*
ปริญญาตรี	3.07	-	-	-	-.6016
สูงกว่าปริญญาตรี	3.68	-	-	-	-
ด้านหลักความรับผิดชอบ					
มัธยม	2.82	-	-.0340	-.4876*	-1.2978*
ปวช./ปวส	2.85	-	-	-.4535*	-1.2637*

ตาราง 16 (ต่อ)

การบริหารจัดการ	\bar{X}	ระดับการศึกษา			
		มัธยม	ปวช./ปวส	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ปริญญาตรี	3.30	-	-	-	-.8102
สูงกว่าปริญญาตรี	4.12	-	-	-	-
ด้านหลักความคุ้มค่า					
มัธยม	2.95	-	.2307	-.2626	-.7269*
ปวช./ปวส	2.72	-	-	-.4934*	-.9577
ปริญญาตรี	3.21	-	-	-	-.4643
สูงกว่าปริญญาตรี	3.68	-	-	-	-
ภาพรวม					
มัธยม	2.80	-	.0603	-.3640	-1.1328*
ปวช./ปวส	2.74	-	-	-.4243*	-1.1930*
ปริญญาตรี	3.17	-	-	-	-.7687
สูงกว่าปริญญาตรี	3.94	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีระดับการศึกษามัธยมมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยม และระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ในขณะที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยม และระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับสูงกว่าปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการ

บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ในขณะที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านความคุ้มค่าน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ

การบริหารจัดการ	อาชีพ								F-value	Sig
	เกษตรกรกรรม , รับจ้าง		ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ		ค้าขาย		นักเรียน/ นักศึกษา			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
หลักนิติธรรม	2.66	0.84	3.71	0.52	2.87	0.82	3.19	0.73	7.753***	.000
หลักคุณธรรม	2.58	0.88	3.45	0.63	2.79	0.89	3.03	1.02	4.445**	.002
หลักความโปร่งใส	2.63	0.82	3.50	0.51	2.81	0.87	3.18	0.93	5.708***	.000
หลักการมีส่วนร่วม	2.52	0.77	3.40	0.57	2.65	0.83	3.11	0.83	7.470***	.000
หลักความรับผิดชอบ	2.66	0.78	3.72	0.50	3.00	0.81	3.19	0.91	8.239***	.000
หลักความคุ้มค่า	2.68	0.90	3.62	0.59	2.88	0.96	3.22	0.81	5.698***	.000
รวมทุกด้าน	2.62	0.76	3.57	0.48	2.83	0.76	3.15	0.81	7.714***	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 17 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใสด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นด้านหลัก

คุณธรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงตาราง 17

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ และภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา จำแนกตามอาชีพ

การบริหารจัดการ	\bar{X}	อาชีพ			
		เกษตรกร/รับจ้าง	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย	นักเรียน/นักศึกษา
ด้านหลักนิติธรรม					
เกษตรกร/รับจ้าง	2.66	-	-1,0494*	-.2084	-.5222*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.71	-	-	.8411*	.5272
ค้าขาย	2.87	-	-	-	-.3139
นักเรียน/นักศึกษา	3.19	-	-	-	-
ด้านคุณธรรม					
เกษตรกร/รับจ้าง	2.58	-	-.8703*	-.2072	-.4496
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.45	-	-	.6631	.4207
ค้าขาย	2.79	-	-	-	-.2424
นักเรียน/นักศึกษา	3.3	-	-	-	-
ด้านหลักความโปร่งใส					
เกษตรกร/รับจ้าง	2.65	-	-.8668*	-.1779	-.5466*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.5	-	-	.6889	.3202
ค้าขาย	2.81	-	-	-	-.3687
นักเรียน/นักศึกษา	3.18	-	-	-	-
ด้านหลักการมีส่วนร่วม					
เกษตรกร/รับจ้าง	2.52	-	-.8759*	-.1312	-.5949*

ตาราง 18 (ต่อ)

การบริหารจัดการ	\bar{X}	อาชีพ			
		เกษตรกรกรม/ รับจ้าง	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย	นักเรียน/ นักศึกษา
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.4	-	-	.7447*	.2810
ค้าขาย	2.65	-	-	-	-.4637
นักเรียน/นักศึกษา	3.11	-	-	-	-
ด้านหลักความรับผิดชอบ					
เกษตรกรกรม/รับจ้าง	2.66	-	-1.0673*	-.3422	-.5332*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.72	-	-	.7252*	.5342
ค้าขาย	3.0	-	-	-	-.1910
นักเรียน/นักศึกษา	3.19	-	-	-	-
ด้านหลักความคุ้มค่า					
เกษตรกรกรม/รับจ้าง	2.68	-	-.9362	-.1935	-.5412*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.62	-	-	.7427	.3950
ค้าขาย	2.88	-	-	-	-.3477
นักเรียน/นักศึกษา	3.22	-	-	-	-
ภาพรวม					
เกษตรกรกรม/รับจ้าง	2.62	-	-.9447*	-.2105	-.5317*
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.57	-	-	.7343*	.4130
ค้าขาย	2.83	-	-	-	-.3212
นักเรียน/นักศึกษา		-	-	-	-

จากตาราง 18 พบว่า โดยภาพรวมประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรม/รับจ้าง มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและนักเรียน/นักศึกษา ส่วนอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่าอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรม/รับจ้าง มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และ

ด้านหลักความรับผิดชอบน้อยกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและนักเรียน/นักศึกษา ในขณะที่อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมน้อยกว่าข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบมากกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

บทที่ 5

การสรุป การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของประชาชนที่อาศัยอยู่ใน เขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อ หาความถี่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test, F-test ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและอภิปราย ผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.6 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 มีรายได้ต่อเดือน 5,001-9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.3 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือปวช.,ปวส.คิดเป็นร้อยละ 42.9 และมีอาชีพ เกษตรกรรม/รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.3

2. ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พบว่า ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ($\bar{X}=2.96$) ด้านหลักนิติธรรม ($\bar{X}=2.92$) หลักความคุ้มค่า ($\bar{X}=2.92$) ด้านหลักความโปร่งใส ($\bar{X}=2.87$) ด้านหลักคุณธรรม ($\bar{X}=2.81$) และด้านหลักการมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.77$) อยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบล กาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา พบว่า

3.1 ประชาชนที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรมหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน คือด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรมและหลักความรับผิดชอบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความคุ้มค่า ประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.5 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใสด้าน หลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นด้านหลักคุณธรรมที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผลการวิจัย

1. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักคุณธรรม และด้านหลักการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะในด้านหลักนิติธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ มีการตรากฎหมาย ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัย จัดทำระเบียบข้อบังคับให้เป็นแนวทางให้ปฏิบัติสืบทอดกันต่อไป และจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อบังคับต่างๆ ที่จะมผลบังคับใช้กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนในด้านหลักคุณธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลยี่ดั้นในความถูกต้องดีงาม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค ประกอบกับด้านหลักความโปร่งใได้มีการปรับปรุง กลไกการทำงานขององค์การให้มีความโปร่งใสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา ส่วนด้านหลักการมีส่วนร่วม นั้น ประชาชนมีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอได้ และที่สำคัญได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้เปิดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์การ

ขณะเดียวกันด้านหลักความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอใส่ใจปัญหา สาธารณะของเขตพื้นที่ที่ดูแล และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบเกี่ยวกับการทำงาน นอกจากนี้ ในเรื่องความรับผิดชอบในส่วนพนักงานส่วนตำบลปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ส่วนด้านหลักความคุ้มค่าองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีการอบรมประชาชนเพื่อให้มีจิตสำนึกถึงการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้านให้สมบูรณ์ยั่งยืน ในขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลมีการ จัดระบบเปิด-ปิดเครื่องปรับอากาศเป็นเวลา โดยคำนึงถึงความประหยัดขององค์การ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของสิทธิ หลีกภัย (2550: 53) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการองค์กร โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (ภาคปฏิบัติ) พบว่า ความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง นั้นได้แก่ การที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง สามารถตรวจสอบได้หลายๆกลไก เช่น การตรวจสอบภายใน การ

ตรวจสอบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) การตรวจสอบโดยคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันแห่งชาติ (ปปช.) การตรวจสอบโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.) แต่การตรวจสอบที่ดีที่สุดมาจากประชาชนที่มีความรู้ โดยการไม่เลือกพวกที่หวังจะคดโกงเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากนี้ความไม่โปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังยังสามารถแสดงได้จากการใช้สื่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังเองไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่ประกาศรายชื่อผู้เข้าประมูลและผู้ชนะการประมูลต่างๆ และสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่บอกประชาชนถึงการใช้งบประมาณในด้านต่างๆอย่างตรงไปตรงมา และยังสอดคล้องกับภาคภูมิ นิยมวิทยานันท์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความเป็นธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง พบว่า ด้านนิติธรรมประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมในการออกข้อบัญญัติตำบล แต่ใช้ช่องทางของตัวแทนคือ สมาชิกสภา อบต. ด้านคุณธรรม ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล ไม่เคยถูกร้องเรียนและให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ ด้านความโปร่งใส มีกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายรูปแบบ ด้านการมีส่วนร่วมในหลายกิจกรรมเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ในการดำเนินงาน และตรวจสอบ การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านความรับผิดชอบสมาชิก อบต. มีความรับผิดชอบในการเข้าประชุม แต่ยังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นหรือซักถามงบประมาณมากกว่าร้อยละ 70 ให้ความสำคัญกับประชาชนเป็นอันดับแรก ด้านความคุ้มครององค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง จัดซื้อจัดจ้างต่ำกว่าราคากลางที่ตั้งไว้มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนตรวจสอบการใช้งบประมาณ

2. เปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

2.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมและด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรมหลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและหลักความรับผิดชอบต่อไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนักกรินทร์ (2547: 4-5) ได้ศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย ขุนทอง(2554: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหาร

ส่วนตำบล ตามทัศนคติของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่าพนักงานส่วนตำบลที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของฉลองนพ อัมพรัตน์ (2550: 80) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลในตำบลกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีการปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ โดม (2551: 68) ได้ศึกษาทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุดรดิตถ์ พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหาร โดยใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านหลักความคุ้มค่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิรักษ์ อาห์ลิ่ง (2556: 52) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่พบว่า ประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน

2.2 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน คือด้านหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของนพพล สุรนักรินทร์ (2547: 4-5) ได้ศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน

2.3 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีรายได้แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และ

หลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มี รายได้ 5,000-9,000 บาทมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความ โปร่งใสและภาพรวมน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้ 12,000 บาทขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของทศสุณีย์ โดม (2551: 68) ได้ศึกษาทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการ บริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุตรดิตถ์ พบว่า สมาชิกองค์การ บริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์การ บริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภินันท์ อาหาลัง (2556: 56) ศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การส่วน ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดิง จังหวัดสงขลา ที่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลัก ความโปร่งใส ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่าและโดยภาพรวม แตกต่างกัน

2.4 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิ บาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่าง กันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความ รับผิดชอบ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความ คุ้มค่าแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีระดับการศึกษา มัธยมมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยม และระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลัก นิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่า ปริญญาตรี ในขณะที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยม และระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติ เกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับสูง กว่าปริญญาตรี

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมน้อยกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษา

ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ในขณะที่ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าต่ำกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านความคุ้มค่าต่ำกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

2.5 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านหลักความนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่า ด้านหลักคุณธรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลน้อยกว่าประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและนักเรียน/นักศึกษา ส่วนอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่าอาชีพค้าขาย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม/รับจ้างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบต่อประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและนักเรียน/นักศึกษา ในขณะที่อาชีพเกษตรกรรม/รับจ้าง มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมน้อยกว่าข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนที่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักการมีส่วนร่วม และด้านหลักความรับผิดชอบต่อประชาชนที่ประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทศสุนีย์ โทมี่ (2551: 68) ได้ศึกษาทัศนคติของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลอุดรดิตถ์ พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการบริหารโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงานควรมีการสร้างสรรคส์สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด และระดับประเทศและควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

2. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับปานกลางดังนั้น หน่วยงานควรจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชนและคอยกำกับดูแลการใช้อำนาจภายใต้กรอบของกฎหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้อง

3. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงาน จึงควรที่จะรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทน และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

4. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องมีการควบคุมดูแลการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนอย่างจริงใจ อีกทั้งมีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

5. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจะต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์กร หรือเปิดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์กรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรต่อไป

6. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจะต้องกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ ส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานที่ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในพื้นที่ในการใส่ใจดูแลรับผิดชอบปัญหาสาธารณะต่างๆ ในชุมชนของตนเอง

7. จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่แตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยงานควรให้ความรู้ ทำความเข้าใจและให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลสื่อสารมากยิ่งขึ้น เช่นการจัดกิจกรรมโครงการต่างๆ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีความเข้าใจการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลระหว่างภาค
2. ควรเพิ่มตัวแปรศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาล สถานภาพทางสังคม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
3. ควรศึกษาโมเดลที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. ควรศึกษาทัศนคติของประชากรกลุ่มอื่น ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึง และครอบคลุม
5. ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา
6. ควรขยายเครื่องมือในการศึกษาวิจัยให้กว้างขึ้น นอกเหนือจากแบบสอบถาม เช่น แบบสัมภาษณ์นายอำเภอ นายกเทศมนตรี นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือบุคคลที่เป็นนักวิชาการ ผู้มีความรู้ ผู้มีประสบการณ์ เพื่อได้วิสัยทัศน์ประกอบข้อมูลเชิงปริมาณ

บรรณานุกรม

- จตุพร ผ่องสุข. (2550). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล
โคกสว่างอำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด*. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์. (2543). *กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดี*. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ. (2545). *ธรรมาภิบาลการบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม*.
กรุงเทพฯ: น้ำฝน.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2538). *การกำหนดปัญหาการวิจัยและการพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย :
ด้านพฤติกรรมจริยธรรมและด้านอื่นๆครั้งที่ 2 วิธีการวิจัยและเขียนรายงานการวิจัย*. การ
ประชุมทางวิชาการสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกระทรวงวิทยาศาสตร์.
- ถนัด เฉษฐทรัพย์. (2551). *การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลไทยชนะศึกอำเภอทุ่งเสลี้
ยม จังหวัดสุโขทัย ตามหลักธรรมาภิบาล*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.
(การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท). อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตต์.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2539). *ภาวะผู้นำเพื่อการบริหารคุณภาพสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยมหิดล (ออนไลน์) แหล่งที่มา:
www.edu.nu.ac.th/selfaccess/researches/admin/ (วันที่ค้นข้อมูล 5 ธันวาคม 2556).
- ทิตยา สุวรรณะชญ. (2544). *แนวคิดทฤษฎีสังคม*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (239). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
2539.
- นันทวัฒน์ บรมนันท์. (2549). *การปกครองท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.
2540)*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นพพล สุรศักดิ์ (2547). *การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชน จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทพล พงศธรวิสุทธิ. (2548). *บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). *การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ และบุญมี ลี. (2544). *ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ประมวล รุจนเสรี. (2542). *การบริหารจัดการที่ดี (Good Governance)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ อารักษ์กษาดินแดน.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พงศ์ หรดาล. (2540). *จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น*. ม.ป.ท.: ม.ป.ส.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2545). *จริยธรรมทางธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือดร.พรนพ.
- พรพิมล วรภูมิพุทธพงศ์. (2528). *ทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ*. ใน พิสมัยวิบูลย์สวัสดิ์ และคณะ (บรรณาธิการ) *จิตวิทยาสังคมร่วมสมัย*. เชียงใหม่ : สยามศึกษา.
- พิทยา สุนทรวิภาต. (2553, 3 มิถุนายน). "ธรรมาภิบาลกับองค์การบริหารส่วนตำบล," *มติชน*. 5.
- พิมพ์มล พลเวียง. (2543). *ศักยภาพและผลในการดำเนินงานพัฒนาระบบการบริหารของสถานสงเคราะห์เด็กในสังกัดประชาสงเคราะห์*. ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไพบุลย์. อ่างโดยวีระพลและเฉลียว. (2538). ปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: www.dnp.go.th/fca16/file/kd3v1xur10qj9tm.doc (วันที่ค้นข้อมูล: 5 ธันวาคม 2556).
- พิทยา บวรวัฒนา. ทฤษฎีองค์การสาธารณะ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาคภูมิ นิยมวิทยาพันธ์. (2546). *ความเป็นธรรมภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนตำบลคังบัง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี*. ปริญญาานิพนธ์. ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลิขิต ชีรเวทิน. (2548, 7 ธันวาคม). *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 6 (พ.ศ. 2548)*. โลก รัฐ ท้องถิ่นในศตวรรษที่ 21: การปะทะทางอารยธรรมธรรมภิบาลและท้องถิ่นนิยม. คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: เทศบาลนครเชียงใหม่ ปีที่ 6 (6) : 13-42.
- วีรวิธ มาพะศิริรานนท์. (2551). *การบริหารจัดการ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://47102010578.multiply.com/journal/item/15>. (วันที่ค้นข้อมูล: 5 ธันวาคม 2556).
- วิศิษฐ์ ชัชวาลทิพากร. (2552). *ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะและการทำงานของหน่วยงานต่างๆ พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. (2541). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สัมพันธ์ เตชะอิก และคณะ. (2544). *ทิศทางของประเทศไทยในการสร้างธรรมภิบาลและแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน*. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุดเขตต์ เจ้มไท. (2540). *อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- เสนาะ ดิยาวี. (2543). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรุณ กิจสมเจตน์. (2539). *การบริหารจัดการ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:
<http://www.royin.go.th/knowledge/detail.php>. (วันที่ค้นข้อมูล: 5 ธันวาคม 2556).
- องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ.(2556). *แบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา*. เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2556.
- อกันตรี อาหลัง (2555: 61) *ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา*.
- อภิชาติ โชตชัชวาลกุล. (2548). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกรณีศึกษาเขตอำเภอหนองหญ้าไซจังหวัดสุพรรณบุรี*. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรพินท์ สฟโชคชัย และคณะ. (2543). *แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- Clark, Vicki Clinell Burge. (2001). *Research of good governance: Decentralization and democracy in Ghana*. Ph.D. Dissertation: Northern Illinois University, 2001.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ผู้วิจัยขอรับรองว่าการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ไม่ส่งผลกระทบต่อท่านในทางเสียหาย เพราะข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถูกนำไปวิเคราะห์ในภาพรวม และเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ เพื่อความสำเร็จในการบริหารจัดการต่อไป

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ ประกอบด้วยหลักธรรมาภิบาล 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ

ขอแสดงความนับถือ

อิสมาแอล โตงนุแย

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ตอนที่ 2 ทักษะคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาตามทัศนคติของท่านว่าองค์การบริหารส่วนตำบลกาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลาได้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า อยู่ในระดับการบริหารจัดการใด โดยใส่เครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับความจริง โดยตัวเลขมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมากที่สุด
- 4 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมาก
- 3 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการปานกลาง
- 2 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อย
- 1 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อยที่สุด

ที่	การบริหารจัดการ	ระดับการบริหารจัดการ				
		5	4	3	2	1
1	หลักนิติธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการตรา กฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆให้ทันสมัย					
2	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารงาน โดยยึดหลักความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับ ของประชาชน					
3	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดทำ ระเบียบข้อบังคับให้เป็นแนวทางให้ปฏิบัติ สืบต่อกันต่อไป					
4	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการ ปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล					

ที่	การบริหารจัดการ	ระดับการบริหารจัดการ				
		5	4	3	2	1
5	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลจัดให้มีการ ทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ ประชาชน ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับข้อบังคับ ต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน					
6	หลักคุณธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลกาลยึดมั่นใน ความถูกต้องดีงาม					
7	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลรณรงค์ให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่าง เคร่งครัด					
8	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลจัดสรร งบประมาณครอบคลุมพื้นที่ด้วยความ ยุติธรรม					
9	คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การ บริหารส่วนตำบลกาลปฏิบัติหน้าที่ด้วย ความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึก ของความเป็นผู้แทน					
10	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลมีการ ให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค					
11	หลักความโปร่งใส องค์การบริหารส่วนตำบลกาลบริหาร จัดการด้วยความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารต่อประชาชนอย่างจริงจัง					
12	ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ซึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลกาลให้ความสำคัญ กันเอง					

ที่	การบริหารจัดการ	ระดับการบริหารจัดการ				
		5	4	3	2	1
13	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์การให้มีความโปร่งใส					
14	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใส					
15	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา					
16	หลักการมีส่วนร่วม องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน					
17	ประชาชนมีโอกาสเสนอทัศนคติในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล					
18	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอเปิดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์การ					
19	เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างรายได้แก่หมู่บ้าน เช่น สีนค้ำพื้นบ้าน					
20	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอได้จัดทำประชาคมเพื่อแถลงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงทัศนคติและซักถาม					
21	หลักความรับผิดชอบ องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นใหญ่					

ที่	การบริหารจัดการ	ระดับการบริหารจัดการ				
		5	4	3	2	1
22	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอได้กำหนดเป้าหมายในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ					
23	พนักงานส่วนตำบลปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่					
24	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอให้ความสำคัญในพื้นที่ชนบทที่แตกต่างของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย					
25	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอใส่ใจปัญหาสาธารณสุขของเขตพื้นที่ที่ดูแล และสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้					
26	หลักความคุ้มค่า องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอบริหารจัดการโดยใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม					
27	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการสร้างสรรค์สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด ระดับประเทศ					
28	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอมีการบริหารจัดการองค์การ โดยมีการจัดระบบเปิด-ปิดเครื่องปรับอากาศเป็นเวลา โดยคำนึงถึงความประหยัดขององค์การ					
29	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลอจัดให้มีการอบรมประชาชน เพื่อให้มีจิตสำนึกถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้านให้สมบูรณ์ยั่งยืน					

ที่	การบริหารจัดการ	ระดับการบริหารจัดการ				
		5	4	3	2	1
30	องค์การบริหารส่วนตำบลกาลจัดให้มีการ ประชาสัมพันธุ์ให้ประชาชนยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลกาล อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

Reliability ด้านหลักนิติธรรม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
	Valid	30	100.0
Cases	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.837	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
กฎหมายทันสมัย	2.73	1.048	30
บริหารงานเป็นธรรม	2.83	.699	30
จัดทำข้อบังคับเป็นแนวทางปฏิบัติ	2.53	1.008	30
ปกครองภายใต้กฎหมาย	2.73	1.285	30
ให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น	2.73	.980	30

Reliabilityด้านหลักคุณธรรม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.870	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม	2.83	1.177	30
ให้เจ้าหน้าที่ยึดหลักคุณธรรม	2.80	1.126	30
จัดสรรงบประมาณอย่างยุติธรรม	2.63	1.159	30
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง	2.73	1.337	30
ให้บริการอย่างเสมอภาค	2.73	1.172	30

Reliability ด้านหลักความโปร่งใส

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.906	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	2.63	1.033	30
เข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างสะดวก	2.97	1.129	30
ปรับปรุงการทำงานให้โปร่งใส	2.70	1.055	30
จัดซื้อจัดจ้างอย่างโปร่งใส	2.63	1.189	30
เปิดเผยข้อมูลตรงไปตรงมา	2.80	.961	30

Reliability ด้านหลักการมีส่วนร่วม

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.841	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม	2.73	1.258	30
เปิดให้เสนอความคิดเห็น	2.97	1.129	30
เปิดเวทีประชาพิจารณ์	2.80	1.126	30
เปิดให้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ	2.20	1.064	30
จัดทำประชาคมเพื่อแถลงผลงาน	2.60	.855	30

Reliability ด้านหลักความรับผิดชอบ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.873	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ตระหนักในสิทธิหน้าที่	2.87	1.074	30
กำหนดเป้าหมายให้ทราบ	2.83	.950	30
พนักงานปฏิบัติงานตรงเวลา	2.80	1.126	30
เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง	2.57	1.006	30
ใส่ใจปัญหาสาธารณะ	2.70	1.119	30

Reliability ด้านหลักความคุ้มค่า

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.808	5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
จัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	2.77	1.104	30
สร้างสรรค์สินค้าบริการ	2.23	1.165	30
มีการบริหารจัดการองค์กร	2.87	.973	30
มีการอบรมประชาชน	2.83	1.117	30
ประชาสัมพันธ์ให้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	2.90	1.322	30

Reliability โดยภาพรวมทุกด้าน

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.973	30

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
กฎหมายทันสมัย	2.73	1.048	30
บริหารงานเป็นธรรม	2.83	.699	30
จัดทำข้อบังคับเป็นแนวทางปฏิบัติ	2.53	1.008	30
ปกครองภายใต้กฎหมาย	2.73	1.285	30
ให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น	2.73	.980	30
ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม	2.83	1.177	30
ให้เจ้าหน้าที่ยึดหลักคุณธรรม	2.80	1.126	30
จัดสรรงบประมาณอย่างยุติธรรม	2.63	1.159	30
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง	2.73	1.337	30
ให้บริการอย่างเสมอภาค	2.73	1.172	30

	Mean	Std. Deviation	N
มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	2.63	1.033	30
เข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างสะดวก	2.97	1.129	30
ปรับปรุงการทำงานให้โปร่งใส	2.70	1.055	30
จัดซื้อจัดจ้างอย่างโปร่งใส	2.63	1.189	30
เปิดเผยข้อมูลตรงไปตรงมา	2.80	.961	30
เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วม	2.73	1.258	30
เปิดให้เสนอความคิดเห็น	2.97	1.129	30
เปิดเวทีประชาพิจารณ์	2.80	1.126	30
เปิดให้ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ	2.20	1.064	30
จัดทำประชาคมเพื่อแถลงผลงาน	2.60	.855	30
ตระหนักในสิทธิหน้าที่	2.87	1.074	30
กำหนดเป้าหมายให้ทราบ	2.83	.950	30
พนักงานปฏิบัติงานตรงเวลา	2.80	1.126	30
เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง	2.57	1.006	30
ใส่ใจปัญหาสาธารณะ	2.70	1.119	30
จัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	2.77	1.104	30
สร้างสรรค์สินค้าบริการ	2.23	1.165	30
มีการบริหารจัดการองค์กร	2.87	.973	30
มีการอบรมประชาชน	2.83	1.117	30
ประชาสัมพันธ์ให้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง	2.90	1.322	30

ภาคผนวก ค
คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาดไทย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาดไทย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาดไทย

ที่ ๑๐๐/ 2555

เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

เพื่อให้การทำารค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน กลุ่ม M.P.A.154 แผน ข เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 จึงแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ โดยมีหน้าที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำและควบคุมเกี่ยวกับการทำารค้นคว้าอิสระของนักศึกษา ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	อาจารย์ที่ปรึกษา	
1	นายฐนันดร ปูนิล	ดร. นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว	ประธานที่ปรึกษา
2	นายอภิสิทธิ์ อהלั้ง	รองศาสตราจารย์พรชัย อธิธรรมโรจน์	กรรมการที่ปรึกษา
3	พระประสงค์ สิงห์แก้ว	ดร.ศรีบุญลักษณ์ เทพวารินทร์	กรรมการที่ปรึกษา
4	นายอุสมาน สะมิบวรราห์มาน	อาจารย์จิดกวี บุญโชคิ	กรรมการที่ปรึกษา
5	พระครูธีรสุตคุณ		
6	นายอิสมาแอล โตงนุแย		
7	พระสมุห์เกรียงไกร มหายุโย		

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2555

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร เทพนวล)

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาดไทย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ศ.ต.ต. อิสมาแอล โดงนุแย
วันเดือนปีเกิด	5 กรกฎาคม 2530
สถานที่เกิด	ยะลา ประเทศไทย
การศึกษา	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง, 2552 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ และภาคเอกชน, 2556
สถานที่ทำงาน	14 ถนนสุขยางค์ ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผบ.หมูป. สถานีตำรวจภูธรเมืองยะลา